

Diari Oficial del Consell General

Any 2022 – VIII Legislatura – Núm. 11/2022

Sessió ordinària celebrada el dia 21 d'abril del 2022

El dia 21 d'abril del 2022, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 46/2022, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex)

La Sra. síndica general:

Vist que hi ha convocada una sessió a les quatre de la tarda, si no hi ha inconvenient per part de ningú, iniciaríem ja la part del Consell de control al Govern. Podem procedir? D'acord.

S'obre la sessió.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero

M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset

M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny

M. I. Sra. Alexandra Codina Tort

M. I. Sra. Bernadeta Coma González

M. I. Sr. Ferran Costa Marimon

M. I. Sr. Carles Enseñat Reig

M. I. Sr. Raul Ferré Bonet
M. I. Sra. Sílvia Ferré Ghiringhelli
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero
M. I. Sr. Marc Magallón Font
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Roger Padreny Carmona
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

S'ha excusat l'absència de la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud.

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Josep Maria Rossell Pons, ministre de Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, ministre de Turisme i Telecomunicacions; Víctor Filloy Franco, ministre de Territori i Habitatge; Judith Pallarés Cortés, ministra d'Afers Socials, Joventut i Igualtat; Sílvia Calvó Armengol, ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Albert Font Massip, ministre de Salut; Ester Vilarrubla Escales, ministra d'Educació i Ensenyament Superior; Sílvia Riva González, ministra de Cultura i Esports i Trini Marín González, ministra d'Administracions Públiques i Participació Ciutadana.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 15.45h)

Punt únic: preguntes al Govern amb resposta oral.

Us recordo que, segons disposa l'article 131 del Reglament del Consell General, el temps total per substanciar una pregunta, incloent també la rèplica i la dúplica, no pot excedir de vuit minuts dividits en parts iguals, i que, finida la resposta del membre del Govern, si el conseller general que ha formulat la pregunta ho sol·licita, la síndica general li condirà la paraula per un minut per repreguntar per tal que pugui formular fins a un màxim de quatre repreguntes estrictament sobre la mateixa matèria. La síndica general concedirà la paraula per un minut a la resta de consellers generals que ho demanin per tal que formulin fins a dues repreguntes estrictament sobre la mateixa matèria. El membre del Govern disposarà, per a la resposta, del mateix temps.

Alhora, us informo que s'ha presentat una pregunta amb caràcter urgent, admesa a tràmit ahir per la Sindicatura.

Procedirem, doncs, amb la primera pregunta.

Pregunta número 1. Pregunta urgent, amb resposta oral del Govern, presentada per la molt il·lustre senyora Susanna Vela Palomares, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 d'abril del 2022, relativa a l'aprovació de la Llei marc de professions sanitàries.

Fou registrada amb el número 327 i s'ha publicat en el Butlletí número 50/2022, del 20 d'abril.

Exposa la pregunta la senyora Susanna Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies, senyora síndica.

Vist que en la sessió del debat d'orientació política del Govern del 17 de setembre de 2021 es va acordar una resolució que encomanava al Govern entrar a tràmit parlamentari, abans d'acabar el primer semestre de l'any 2022, la Llei d'infermeria juntament amb la Llei de marc de professions sanitàries, vistes les declaracions fetes pels col·legis professionals sanitaris i els seus neguits manifestats a la premsa, es demana:

Per què s'ha aprovat la cartera de serveis abans de l'aprovació de la Llei de marc de professions sanitàries?

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Respon pel Govern el senyor Albert Font. Teniu la paraula.

El Sr. Albert Font:

Moltes gràcies, senyora síndica.

La pregunta porta sobre la sincronització de dues mesures jurídiques de dimensió, de significat i d'àmbit ben distints. Es demana per què la cartera de serveis s'ha aprovat abans que la Llei marc de professions sanitàries, com si entre dites mesures existís un lligam de submissió o, si més no, de complementarietat directa. En realitat, no veiem aquest lligam, o, en tot cas, no el considerem preceptiu. La cartera de serveis i de productes de salut és únicament la llista de serveis sanitaris que tenen vocació d'estar coberts per l'erari públic. Per altra part, la Llei marc de les professions sanitàries, que està esdevenint Llei de les professions titulades de salut, té per missió regular l'abast de les professions sanitàries en un sentit molt més ampli, perquè aquesta llei, a part de regular l'exercici de les dites professions tant en el marc de l'exercici públic com en el privat, també s'emmarca plenament en un tema molt sensible que s'escapa dels aspectes sanitaris, com són les converses entre Andorra i la Unió Europea.

És veritat que en el decurs del darrer debat d'orientació política es va adoptar una resolució d'entrar a tràmit la dita llei tan aviat com sigui possible al mateix temps que de treballar-la conjuntament amb els col·lectius, cosa que s'està fent. S'està fent sota el lideratge, no del Ministeri de Salut en aquest sentit, sinó de la Secretaria d'Estat d'Afers Europeus per ser aquesta llei, entre altres, aquesta part indispensable que he mencionat d'atendre els treballs de l'acord d'associació amb la Unió Europea. Però, com hem dit abans, aquests dos instruments legislatius són de naturalesa i d'àmbit diferents.

Tornant a la seva pregunta, senyora consellera, si considerem, si més no funcionalment, les dues mesures deslligades entre si, podria contestar que en el reglament que estableix la cartera de serveis i la Llei de les professions titulades de salut, ambdós projectes d'elevada complexitat, ha estat la cartera la que s'ha embastat primer. Però no gosaré de tanta lleugeresa per respecte a la vostra persona, que vostè sap que és real, i perquè, de fet, entenc el significat de la pregunta més enllà de la seva vessant formalista. Es tracta d'explicar per què un document tan important per a l'exercici de les professions sanitàries com és la cartera de serveis s'ha adoptat abans de la llei marc que regula dites professions. Doncs bé, s'ha procedit així per raons d'oportunitat i de necessitat. Existeix la necessitat, que vostè ja coneix, de fer la llista de quins han de ser els serveis sanitaris finançats pels recursos públics, ja sigui per la CASS o pel Govern, independentment de cada professió i de quasi diria cada mode d'exercici.

En moments de dèficit de finançament sanitari, aquesta necessitat s'ha aguditzat particularment i, partint d'aquesta necessitat, s'ha vist com a oportunitat el fet que els treballs de redacció d'aquesta part descriptiva de les prestacions estigui prou avançat per aprovar el Decret 132/2022, pel qual s'aprova el Reglament que estableix la cartera de serveis i de productes de salut. S'ha fet amb independència del grau d'avançament dels treballs relacionats amb la Llei marc de professions sanitàries, que, com hem vist abans, segueix un altre camí.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Per la rèplica, senyora Vela, teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies, senyora síndica.

El programa electoral de Demòcrates per Andorra el 2011 proposava ja la regulació d'una Llei per a l'exercici de professions sanitàries. Es volia regular, entre altres, les diverses formes d'exercici i normatives específiques per a cada una de les carreres professionals, com també la cartera de serveis. S'entenia que era un plegat d'elements que havien d'anar sincronitzats, com ha dit el ministre. Vuit anys després, en el programa del 2019, es tornava a proposar aquesta regulació per llei i es concretava que serviria per coordinar els accessos, els àmbits d'actuació i les responsabilitats dels professionals sanitaris. El Consell de Col·legis Professionals treballava juntament amb el Ministeri de Salut en l'elaboració d'aquesta llei de professions sanitàries, una norma marc que ha d'englobar les característiques comunes per a tots els implicats. Després cada col·lectiu hauria de definir les seves particularitats en un text concret a part. El passat mes de setembre ens assabentàvem que la redacció de la Llei de professions sanitàries s'havia aturat atesa la posició del Govern, que era en contra en relació amb l'exigència de demanar als sanitaris que es vulguin establir a Andorra un mínim de nivell de català, més concretament el nivell B2.

Voldríem saber, que espero que el ministre m'ho pugui explicar, exactament com s'està treballant aquesta llei, a qui s'ha encomanat aquesta redacció, en quin punt es troba la seva elaboració i quin és el calendari previst perquè entri a tràmit parlamentari. La discussió, a diferència de l'opinió del ministre, que ha manifestat ara, d'aquesta llei no la podem deslligar de la cartera de serveis. La Llei general de sanitat, modificada l'any 2009, defineix, en el seu article 15 bis, la cartera de serveis i de productes de salut com el conjunt d'actes, productes i prestacions oferts a la població en matèria de salut. El mateix article expressa que el contingut de la cartera s'ha d'establir per via reglamentària amb la col·laboració dels prestadors de salut, dels col·legis professionals implicats i de la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Atenent aquests requeriments legals, voldríem saber com s'està portant tot aquest treball, qui hi ha intervingut, com s'han consensuat les propostes i les millores i si tothom ha tingut el temps necessari per fer-hi aportacions.

El decret aprovat el passat mes de març concreta que determinades prestacions només poden ser prescrites o executades pels professionals que tinguin una formació específica o bé pel metge referent del pacient mitjançant una prescripció delegada per indicació del metge especialista. Per poder desenvolupar aquest mecanisme de prescripció delegada, l'aplicació de les condicions de prescripció es farà al cap de tres mesos de l'entrada en vigor del Reglament.

Tornant a l'esmentat programa electoral del 2019, es recollia que aquesta cartera de serveis tractava d'elaborar una nova nomenclatura de les malalties, processos i procediments per reorganitzar així el sistema i millorar-ne l'eficàcia. Pel que sembla, en aquesta cartera de serveis s'estan introduint els elements que modifiquen l'actual sistema sanitari. Els socialdemòcrates creiem que via un decret, un reglament, no es pot reorganitzar, ni

modificar ni redefinir el sistema de salut del país, sinó que s'ha de fer a través d'una llei que plantegi, si és el cas, un canvi de model i que es pugui treballar en seu parlamentària.

Assistim, una vegada més, a una invasió de competències del Consell per part del Govern. Entre aquests elements que entenem que modifiquen l'actual sistema, tenim determinades prestacions que només poden ser prescrites i executades per determinats professionals, situació que ha generat un rebuig total dels professionals sanitaris, manifestat de forma unànime a través dels seus col·legis professionals, ja que ho entenen com una clara limitació del seu exercici professional com a metges liberals per compte propi que entraria en contradicció amb la Llei general de sanitat i amb la Llei de la CASS.

Coneixem, com tota la ciutadania, la intenció del col·legi de professionals sanitaris de fer accions legals per aturar l'aplicació d'aquest reglament. El col·lectiu creu que la cartera de serveis, lluny de fomentar l'estalvi, comportarà encara més despesa. Si la idea era cercar mecanismes per minvar la despesa sanitària i evitar els abusos, la fórmula aprovada no semblaria ser la més adequada. A més, el nou sistema establert contravé, entenem nosaltres, la via preferent que, recordem, era l'eina que el Govern de [inaudible 00:18:57] va implementar per racionalitzar la despesa sanitària. Pel que entenc, si una prova que, des del punt de vista de capacitació, et pot demanar un metge, ara resulta que, perquè tingui cobertura sanitària, ha de passar abans pel metge referent per tal que et derivi a un segon especialista per tal que t'encarregui una prova que necessita el primer especialista. Això vol dir més visites i més despesa i, el que preocupa encara més, el retard en el diagnòstic del pacient i, encara més greu, de la patologia que pugui presentar. Potser hi haurà ciutadans que podran pagar a banda, que no caldrà que passin pel circuit de la CASS, però la majoria dels ciutadans veuran com aquest circuit d'atenció es dilata en el temps, amb greus conseqüències per a la seva salut.

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyora Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Compartia amb els professionals de la sanitat que l'orde lògic de les actuacions hauria d'haver estat, doncs, primer aquesta Llei de professions sanitàries i, un cop feta aquesta llei, la cartera de serveis. De fet, són dos elements que sempre han format part del model sanitari o de les propostes sanitàries del Govern de [inaudible 00:19:59]. Si em permeten, i per acabar, tot plegat em sembla un *déjà-vu*, perquè el 2013 els metges ja es van queixar també que no havien estat convidats a formar part de la Comissió per elaborar aquesta cartera. Consideraven que els metges havien... era un tema... la cartera de serveis era un tema estrictament mèdic i, per tant, havien de participar en la seva confecció. Al mateix temps, opinaven, i crec que continuen opinant, que la CASS és tan sols qui paga, i defensaven que en la cartera de serveis no es pot decidir en funció del que es pagarà o no per part de la CASS, ja que s'estaria aplicant un criteri economicista en el model sanitari. Per manca de més informació sobre l'elaboració d'aquesta cartera de serveis, compartim el diagnòstic fet pels professionals sanitaris el 2013 i el que formulen ara, perquè es torna a

reproduir, amb una eina que només sembla respondre a un criteri economicista i no per oferir uns serveis sanitaris de qualitat a la ciutadania.

Gràcies, senyora Síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

El seu temps de dúplica, senyor Font.

El Sr. Albert Font:

Moltes gràcies, senyora síndica.

A veure, aquesta intervenció porta lògicament sobre els dos punts de la vostra pregunta: sobre la Llei marc de les professions sanitàries i sobre la cartera de serveis. Hi hauria molt a dir, i amb el temps a invertir tinc por que no puga abastar la totalitat dels punts de detall que amb la seva rèplica ha tocat. Però, bé, bàsicament us diré els dos puntals de la vostra intervenció, el que se'n pensa des del Ministeri de Salut.

Sobre la llei de professions sanitàries, s'està establint una dinàmica de treball que s'escapa potser una mica de la que s'havia començat, en el sentit que el que havia de ser en un inici una llei marc i després una llei marc diguem-ne global de les professions, i després les lleis concatenades dels gremis diferents o de les activitats diferents, esdevindrà una llei que és una llei de professions de salut amb dos capítols: un capítol que serà comú a totes les professions i un segon capítol que serà específic per a cada una d'elles. Aquests dos capítols s'estan treballant. En el primer, com ha mencionat molt bé la senyora consellera, hi havia hagut bàsicament dos punts d'entrepassar.

El primer, aquest que he dit de la llengua, és a dir, quines qualificacions lingüístiques havien de tenir els professionals de salut que treballaven enfront dels pacients d'Andorra. Hi ha hagut un gran debat, però aquest debat tinc entès que al voltant del mes d'octubre de l'any 2021 ja s'ha solucionat. No em feu dir de quina manera perquè entraria massa potser dins de l'entrellat, però sé que a nivell dels col·legis i a nivell del Govern, sempre capitanejat per la Secretaria d'Estat d'Afers Europeus, s'ha arribat a un acord. Però després també hi havia un altre punt que la consellera no ha mencionat, que era a nivell de la titulació dels centres. És a dir, a veure si un centre podria obrar com a proveïdor de salut: un centre entès com a persona jurídica. Això també s'ha tractat i sembla ser que també s'ha arribat a un punt d'acord.

Quant al segon capítol, el que parla de les professions més individualitzades, s'ha fet un treball que ha portat sobretot sobre quatre professions, que són els dietistes, els podòlegs, els fisios i les infermeres, i que intenta regular la missió de cada una d'aquestes professions, els títols per tenir accés a l'exercici, els nivells de deontologia o els pactes de deontologia que entre si van fent i després les incompatibilitats eventuais que hi poden haver. Així s'està avançant dins d'aquesta llei, que és dual, que engloba el que vindria a ser dues lleis: una llei marc i unes lleis determinades per a cada un dels sectors. I serà finalment una llei que

puc avançar que està previst que s'entri dins dels terminis establerts en el debat d'orientació política.

Passem ara a la cartera de serveis. En la cartera de serveis, encara que lògicament hi ha una complementarietat amb la Llei de les professions sanitàries, no és, diguem, un ingredient absolutament indispensable. Els dos poden obrar de forma independent. Per què? Doncs perquè la llei...

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor ministre.

El Sr. Albert Font:

Sí. La cartera de serveis només regula les prestacions que estan reemborsades. No regula l'abast de prestacions que els metges poden fer. Un metge pot fer-ho tot. És a dir, la definició del diploma de metge dona a tots els que som metges el poder de fer tota la medicina. Però tothom entendrà que hi ha certes activitats que, degut a la professionalitat o a l'experiència dels metges, no poden ser donades. Per exemple, no té per què... i acabaré amb aquesta *boutade*, si se'm permet... no té per què un oftalmòleg operar pròstates. En tot cas, si ho pot fer legalment, no ha de ser l'erari públic el que ho hagi de cobrir perquè hi ha d'haver unes garanties de servei o, en tot cas, de presumpció de qualitat.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Entrem en el temps de repreguntes. Recordin que tenen un minut per formular la pregunta i un minut per respondre.

Senyora Vela, primera pregunta.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies, senyora síndica.

Gràcies, senyor ministre, per les seves explicacions. Jo el que voldria saber... és a dir, els col·legis, que durant tots aquests anys han disposat de temps, han posat diners per poder anar regulant les seves professions, què faran ara amb tot aquest treball fet davant del canvi de modalitat que heu presentat de la Llei de professions sanitàries. És a dir, sabem que fa anys que molts d'ells estan treballant i, per tant, què se'ls dirà i què faran amb tota aquesta feina feta fins ara?

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Vela. Senyor Font...

El Sr. Albert Font:

Sí, moltes gràcies, senyora síndica.

Seguirà els protocols definits. És a dir, aquesta llei està bastant avançada perquè s'ha trobat uns punts d'acord, que lamento que no s'hagin trobat amb el tema de la cartera sanitària, però s'han trobat uns punts d'acord per treballar junts, en el sentit que cada col·legi ha volgut reduir les seves aspiracions, potser és una paraula una miqueta grossa, però les seves demandes amb el cercle circumscrit pel format mateix de la llei. És a dir, he dit que hi hauria d'haver dos capítols, un capítol que seria global i un capítol que seria específic. A dins del capítol específic ningú ha volgut entrar molt dins dels aspectes gremials, sinó que tots els col·legis professionals han volgut reduir la definició de lade les seves respectives professions dins del cercle mateix de l'àmbit de la llei tal com s'està definint. Doncs penso que podem ser optimistes en aquest sentit i tinc entès que els acords i les converses que s'estan duent a terme són ara mateix satisfactòries i podem, doncs, pensar que aquesta llei sortirà ben aviat.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Senyora Vela, segona repregunta?

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies, senyora síndica, i gràcies, senyor ministre.

És a dir, que pel que he entès, tindrem una Llei marc de professions sanitàries i després com en uns annexos, si em permeteu, hi haurà desenvolupat les peculiaritats o les particularitats de cada una de les especialitats mèdiques.

Em dieu que s'està treballant amb ells, que hi ha bona entesa, que hi ha consens. Ens preocupa una mica que torni a passar el que ha passat amb la cartera de serveis perquè, suposadament, amb la cartera de serveis també hi havia un treball de consens, s'havien trobat punts d'acord i el resultat final és el que tota la ciutadania coneix. És a dir, els col·legis professionals s'han plantat i han dit que aquesta no és la cartera de serveis que ells havien treballat. No és la cartera de serveis que la nostra ciutadania reclama i necessita i, per tant, ens fa una mica de por que torni a passar el mateix que ha passat amb la cartera de serveis, ara amb la Llei de professions sanitàries, quan, a més a més, hi ha molts col·lectius que tenen moltes coses a dir, i el que no m'agradaria és que haguessin —com heu dit— de rebaixar les seves expectatives fent, d'aquesta manera, aquesta proposta de norma tal com l'heu plantejada.

M'agradaria saber exactament, els col·legis estan d'acord amb aquesta nova proposta? I realment, com s'han establert les pautes perquè puguin tenir el temps de refer tota la feina feta i poder-la presentar d'una altra manera que es pugui incloure en aquesta llei, que té aquest altre format que no era, en un origen, tal com es va plantejar.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Senyor Font, teniu la paraula.

El Sr. Albert Font:

Moltes gràcies, senyora síndica.

Sobre la Llei, lògicament, tal com ja he dit abans, s'està continuant uns contactes amb els col·legis professionals que no tenen res a veure amb els que hi ha hagut amb la cartera de serveis. Si em permeteu només un parèntesi sobre la cartera de serveis, la cartera de serveis, com tota creació humana, té imperfeccions i aquestes imperfeccions poden ser de dos àmbits: imperfeccions de fons i imperfeccions de forma. Les de forma són les que vostè ha mencionat, senyora consellera, que potser, segons els col·legis, no hi ha hagut la ductilitat dins dels debats que hi havia d'haver. A nivell de les imperfeccions de fons, us en citaré una que no heu citat: és que potser falta un capítol important respecte a la nomenclatura d'aquesta Llei.

Ara bé, té un gran avantatge, aquesta cartera de serveis, que és, primerament, la d'existir, és a dir, suposar una plataforma de treball sobre la qual s'anirà fent i sobre la qual es confia que, ara per ara, els col·legis professionals puguin dir-hi la seva. És a dir, que aquest suposat traumatisme que hi ha, del qual feu menció a nivell de la cartera de serveis i que, suposadament, li podria sobrevenir en el tema de la Llei, no hi serà, perquè inclús en el tema de la cartera de serveis intentarem llevar-lo. És a dir, intentarem fer que cada un dels col·legis se senti còmode. No vol pas dir que acatarem tot els que els col·legis aniran a reivindicar, perquè aquesta no és la nostra missió, però sí que, com a mínim, ens posarem a la seva escolta i a la seva disposició per demostrar que amb aquest Govern es pot treballar i que, per molt que hi hagi hagut algunes imperfeccions a dins la gestació d'aquesta cartera de serveis, volem corregir les de la cartera de serveis i es volien evitar pel tema de la Llei que, com molt bé, m'estava preguntant.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Desitja fer una tercera repregunta, senyora Vela?

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Llavors, entenc que els col·legis professionals estarien d'acord que es desenvolupés a través d'aquests annexos les seves particularitats de les seves diferents especialitats.

Entenc, també, que... Espera, que ara he perdut... he perdut el fil...

Que no es produirà, independentment de com acabi el tema de si el Col·legi de Metges porten —els Col·legis Professionals Sanitaris—, porten a la justícia el decret de la cartera de serveis, atesos als motius que ja he exposat. Per tant, estarien d'acord amb aquesta nova forma de llei, i hi estarien treballant.

M'ha semblat entendre que esteu revisant la cartera de serveis. No seria millor, si aquesta cartera de serveis té tantes deficiències o contradiccions o manques o el que tingui, és a dir, no seria millor retirar aquesta cartera, fer la correcció corresponent i tornar a començar i treballar de nou? És a dir, des de fora, la ciutadania ha percebut una certa precipitació per part del ministre anterior de voler tancar sí o sí la cartera de serveis, encara que la tanqués en fals. Perquè el que sí que fa bastant mal d'ulls és veure tots els Col·legis Professionals plantant-se davant d'aquesta eina, que no dubto que sigui una eina vàlida i que sigui una eina que ajudi a millorar els serveis i els productes sanitaris. Però això no és el que ha percebut la ciutadania i l'oposició tampoc ho hem percebut com a tal. Per tant, quines garanties tindrem que, si es fan aquestes reformes, es faran de forma sensata i amb el temps necessari? I si això el Govern estaria disposat a fer marxa enrere i modificar totes aquelles parts que no estiguin bé o que necessiten una millora.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Senyor Font?

El Sr. Albert Font:

Gràcies, senyora síndica.

No puc prejutar el que els col·legis diran dins de les converses que tindran amb Govern. És a dir, no puc jo saber si estaran o no d'acord dins les propostes que farem. El que sí que puc assegurar és que nosaltres estarem a l'escolta i a la disposició per discutir, en clau sanitària i en clau econòmica, els arguments que se'ns donaran, *tots* els arguments que se'ns donaran i tots els arguments que donaran tots els col·legis. És a dir, no hi haurà ningú que es quedarà fora de l'accessibilitat al Govern, tant per parlar de la Llei de les professions sanitàries com per parlar de la cartera de serveis.

Ara bé, la dinàmica de la cartera de serveis podria ser aquesta que he dit, senyora consellera. És a dir, podríem retirar-ho i podríem començar de nou. Seria una miqueta llàstima perquè, malgrat les seves imperfeccions, aquesta cartera pot servir de base de treball. Les disposicions addicionals del mateix decret donen uns temps, que veurem si seran suficients, esperem que sí, per corregir o, en tot cas, per implantar i per corregir aquesta cartera. S'ha d'entendre que aquesta cartera és un document dinàmic i ho serà sempre, no solament ara que ha sortit. És a dir, és una obra permanent que s'anirà fent així com vagin avançant les professions a nivell de la medicina o que pugui... Parlo de la medicina perquè tinc aquesta deformació professional, però totes les professions tenen

avenços científics que fan que cada vegada s'haurà de canviar. És per això que trobem a faltar, potser, aquesta nomenclatura i potser és per això que haurem de començar, més enllà d'aquests aspectes. Però no deixa de ser que a nivell de la part lletra, diguem-ne, d'aquesta cartera de serveis, perquè hi haurà la part lletra i la part numèrica, que parla de la nomenclatura, a dins el literal de la nomenclatura, ja hi podem començar a treballar i ja hi podem començar... —de la cartera, volia dir— a treballar amb tots els col·legis.

Aquest, diguem-ne —anava a dir la paraula en castellà— *desencuentro* que hi ha hagut entre el Govern i els col·legis, intentarem corregir-lo. De fet, ja l'estem corregint perquè tenim una hora donada i una cita donada que esperem que sigui una cita de treball...

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor ministre.

El Sr. Albert Font:

...ben aviat, és a dir, em sembla que és aquest dilluns que ve. I lògicament, el Ministeri de Salut estarà obert als quatre vents per acollir en el seu si tots els col·legis que vulguin venir a parlar de sanitat amb nosaltres.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Quarta repregunta, senyora Vela? Endavant.

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies.

Doncs gràcies, senyor ministre. I espero que es retrobin i que es pugui treballar de forma conjunta i amb consens real i no imposat.

Us volia demanar, com que hi ha un tema de deficiència econòmica, voldria saber exactament la relació que té la cartera de serveis amb la nomenclatura de la CASS. I aprofito que ha estat president, que ho ha estat president, de la CASS, quina relació té amb la nomenclatura de la CASS? I quins instruments té la CASS per poder controlar la despesa sanitària i com s'apliquen? Perquè veiem que estem davant d'instruments i d'eines que el que ajuden a reduir aquesta despesa sanitària o fer-la més eficient. Però sí que m'agradaria saber com es pot controlar i com es controla, de fet, a la CASS, els prestadors de serveis com poden ser els metges, els laboratoris d'anàlisi, els centres de diagnòstic per la imatge, el tema de reemborsament de farmàcia... És a dir, com es fa tot aquest control? Perquè si entenc que és un tema de deficiència, la CASS té o hauria de tindre mecanismes per poder-ho tirar endavant.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Senyor Font, amb un minut, faci el que pugui.

El Sr. Albert Font:

Moltes gràcies, senyora síndica.

A veure, respecte a la nomenclatura, la nomenclatura que ara existeix a la CASS prové del Reglament d'aplicació número 20 de quasi quan es va crear la CASS. És a dir, és una nomenclatura generalista on hi han englobats tots els actes que, en aquell moment, existien i, si no, es poden assimilar actes que en aquell moment no existien i que avui existeixen amb alguns que ja havien existit. El que no diu la nomenclatura és quins han d'estar pagats per l'erari públic i quins no. És a dir, que, ara mateix, la CASS, amb l'absència de cartera de serveis, els està pagant tots, sempre que la persona que els indiqui estigui convencionada i la persona que els rep sigui cotitzant. Doncs aquí hi ha [inaudible 00:37:04] obert molt gran que fa que aquesta nomenclatura no està adaptada a la cartera de serveis que avui s'està preparant, perquè és massa oberta, és massa generalista i no té el detall que s'implicaria en la cartera de serveis.

I després, quant a la CASS, com controla la despesa sanitària, la CASS només pot veure la despesa sanitària, no la pot controlar, excepte amb inspeccions que puguin, evidentment, evitar el frau, però si sortim del cas de figura del frau, la CASS només pot comptabilitzar la despesa sanitària perquè no té els estris jurídics com per controlar-la. Qui té els estris jurídics és el Govern. La CASS es limita a pagar, a reemborsar, més ben dit. És a dir, és més la paraula reemborsar que no pas pagar, la que està fent la CASS. Doncs responent la seva pregunta, no és la CASS la que ha de controlar la despesa, sinó que ha de ser el Govern.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Pregunta número 2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la Molt Il·lustre Senyora Judith Salazar Álvarez, presidenta suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 d'abril del 2022, amb relació a la publicació de les darreres declaracions del president de la CEA relatives als salaris.

Fou registrada amb el número 275 i s'ha publicat en el butlletí número 46/2022 del 7 d'abril.

Exposa la pregunta la senyora Judith Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies, senyora síndica.

Vistes les declaracions del president de la CEA del proppassat 31 de març, a partir de les quals convida a obrir el debat sobre apujar el sou als treballadors, es demana: quina opinió en té el Govern al respecte?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Respon pel Govern, senyor Xavier Espot. Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies, senyora síndica.

De fet, li puc dir sense embuts, senyora Salazar, que el Govern valora molt positivament les declaracions del president de la CEA. Crec que fan honor a la seva persona i al càrrec que representa i, a més a més, comparteixo plenament les seves paraules i estem treballant, precisament, en aquesta direcció. I encara les comparteixo més sentint les declaracions que ha fet encara més recentment, on parla de la necessitat d'un pacte de rendes, d'un gran acord transversal en el si del Consell Econòmic i Social que inclogui salaris, lloguers, preu dels carburants, preus de l'energia, etcètera.

A ningú se li escapa que la situació econòmica i del mercat de treball que hem experimentat aquests darrers dos anys, marcada, evidentment, tots ho sabem, per la COVID-19, ha determinat que el Govern portés una sèrie de mesures i de modificacions puntuals de la legislació per atendre les necessitats de la població, algunes de les quals han rebut el seu suport i algunes de les quals, malauradament, no han rebut el seu suport. Tot i així, aquestes mesures han estat absolutament necessàries per fer front, precisament, a aquesta situació sobrevinguda i crec que la ciutadania, només cal escoltar-los, està prou satisfeta del fet que els hàgim ajudat en moments d'extrema dificultat, però en tot cas era la nostra obligació.

No obstant això, som conscients que després de passar els pitjors moments de la crisi sanitària, social i econòmica de la COVID-19, la guerra a Ucraïna ha provocat un nou sotrac. Quan semblava que estàvem en una fase de post-pandèmia i, per tant, de recuperació constant i important de la nostra economia i de la nostra societat, ha arribat, com dic, aquest sotrac. I malgrat que les conseqüències de més importància d'un conflicte d'aquesta magnitud són difícils, a hores d'ara, d'anticipar, sí que l'escalada de preus, particularment de les matèries primeres, s'estan deixant notar, i molt. Sense anar més lluny, aquest darrer mes de març tornàvem a registrar un augment de l'IPC que es trasllada, evidentment, en un encariment dels productes petrolers, de l'energia i també dels productes frescos i, per tant, som plenament conscients, també, que hi ha un impacte molt important, particularment en les economies familiars, en aquelles famílies amb més situació de vulnerabilitat. I també té, tot plegat, una repercussió evident en el poder adquisitiu de la població en el seu conjunt, però també, com sempre, de les famílies i de les persones més desafavorides.

Des d'aquesta premissa, des d'aquesta constatació, i seguint també l'estela marcada pel mateix president de la CEA, ja que l'ha esmentat en la seva pregunta, tots els ministeris, de forma transversal, ja fa un parell de setmanes que estem treballant de valent en tota una sèrie de mesures que puguin ajudar a pal·liar precisament l'impacte de tot plegat, tal com ho he esmentat, i també poder ajudar més a les ciutadanes i els ciutadans del nostre país.

Avui crec que no es tracta de detallar aquestes mesures, s'han d'acabar de perfilar i, a més a més, aquestes mesures, com no pot ser d'una altra manera, s'hauran de sotmetre i consensuar, primer, en el si del Consell Econòmic i Social, perquè així ho estableix la normativa vigent i perquè estic convençut que, amb l'ajut de les patronals i dels sindicats d'aquest país, enriquirem el paquet de mesures. Per tant, tan bon punt les tinguem definides i perfilades, els les farem arribar, també, per al seu coneixement.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot.

Per la rèplica, senyora Salazar. Teniu la paraula.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies, senyor Espot, per la contesta.

És una llàstima que avui no pugui ser-hi el senyor Gallardo. Sí que entenc en tant que és responsable del Ministeri d'Economia i pel que fa a la part que ens ocupa de treball.

Estic d'acord que s'han de prendre una sèrie de mesures per abordar una situació puntual que ens porta un context post-COVID i, essencialment, pel que fa al conflicte entre Ucraïna i Rússia, però el sentit de la pregunta avui la posàvem nosaltres pel que fa a la política de salaris que ha vingut defensant el Govern d'una manera més estructural. És a dir, no puntualment ara, tenint en compte el context social en què ens trobem, sinó tornant a recordar que no arribem mai a aquell 60 % de salari mitjà que seria l'estàndard mínim que reclamaria la Carta Social Europea.

El 2019 ja teníem un informe de Carta Social que ens deia que el salari dels joves no era equitatiu, que el salari dels aprenents no era adequat. Ara, 2021, ens acaben de contestar que les prestacions de baixa per malaltia i, sobretot, les contingències vinculades al sector productiu o al mercat de treball, com són les prestacions per accident de treball i per malaltia professional, són insuficients. Així ho determina la Carta Social Europea. Per tant, és el fil d'això, el que volem saber, quina és l'opinió ara, i desitjant que la política que per nosaltres ens sembla que és curterminista, perquè ens ha portat a perdre diferencial de salaris pel que fa essencialment a Espanya, que és un dels principals països que ens exporta mà d'obra i, per tant, el que volem saber és si el Govern modifica en la seva política de salaris, a partir de les quals, sobretot tenint en compte que hi ha d'altres factors que fan encarir el cost de la vida en aquest país, essencialment l'habitatge, que no és fruit d'una situació de context actual, geopolític ni post-COVID. És a dir, per nosaltres ja no és ignorat, hem defensat que s'han de prendre mesures per regular el mercat del lloguer. Si a això sumem

una política de salaris en la que mai arribem a estar a l'estàndard mínim —no ens oblidem que parlem del mínim— és complicat de buscar una solució que encaixi amb una resposta que doni, que argumenti en base a la situació, geopolítica actual.

I sobretot, el que sí que voldríem saber del Govern és si, d'una bona vegada per totes, vostè s'hi referia a l'inici de la seva intervenció amb les declaracions que avui mateix feia el president de la CEA de portar aquesta pujada de salaris al si del Consell Econòmic i Social. I a nosaltres el que ens preocupa és si, finalment, el Govern té la intenció que aquest mecanisme, aquest Consell Econòmic i Social, esdevingui un espai real de diàleg social en què no només li portem les lleis al Consell perquè se les mirin i ens diguin alguna cosa, sinó perquè es treballin, es debatin, s'escoltin a totes les parts i que les mesures essencialment legislatives, les polítiques que faci el Govern, surtin d'un vertader diàleg social. I no només allò —com li deia— li portem la Llei, que se la mirin i ens diguin alguna cosa en un espai relativament curt de temps.

El tema dels salaris ens preocupa. Podria fer-ho extensiu, no només a la part del teixit productiu, sinó al model que imposa tradicionalment les seves polítiques, per exemple, en la funció pública. Fa pocs dies assistíem al president del recentment creat sindicat de Bombers, deia: «Fa 20 anys que no es toquen els salaris de bombers». És a dir, l'Administració en aquest cas no seria ben bé un model d'ajustar els salaris en un context i amb una realitat social actual en aquest país. I, per tant, com li deia, sí que ens interessaria, com a mínim —ja no li dic que detallin mesures— si tenen alguna intenció que aquest Consell Econòmic i Social esdevingui un espai de diàleg social real i efectiu.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Per la dúplica, senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, sé que no ho ha dit amb cap mala intenció, però, ja que ha esmentat el ministre Gallardo, sàpiga que avui no està aquí per motius personals i familiars plenament justificats. Però li puc garantir que ell, com altres ministres, perquè això no només concerneix el Ministeri d'Economia i de Treball, sinó que concerneix altres ministres, el Ministeri d'Afers Socials, el Ministeri de Medi Ambient, el Ministeri d'Educació, estan treballant tots ells i els seus tècnics, de valent, per poder preparar i embastar aquest paquet de mesures que, evidentment, treballarem en el si del Consell Econòmic i Social.

Miri, senyora Salazar, vostè no hi era, no? Però a mi em sembla força paradoxal que vostès ara s'erigeixen defensors del paper i del rol del Consell Econòmic i Social quan qui va crear aquest Consell Econòmic i Social va ser el Grup Parlamentari Demòcrata, a través de la Proposició de Llei d'acció sindical i patronal. I els vull recordar que, a diferència del Partit Liberal que va votar a favor d'aquesta Llei, vostès no hi van votar a favor. Per tant, a mi em

sembla paradoxal que vostès ara s'erigeixin defensors d'aquest òrgan de concertació, que, si existeix i si té els poders que té i els atributs que té, és gràcies a la iniciativa legislativa del grup parlamentari encara majoritari.

Ha fet referència a la política de salaris que ha vingut defensant el Govern, però no he acabat d'entendre ben bé què entén vostè per política de salaris que ha defensat el Govern. O, en tot cas, no comparteixo la mateixa visió que vostè té de la política de salaris que ha vingut defensant el Govern. Sap quina és la política de salaris que ha vingut defensant el Govern? Doncs des del 2015, apujar el salari mínim sempre i cada any per damunt de l'IPC. Quan jo vaig començar com a ministre d'Afers Socials, el salari mínim eren 900 euros i ara són gairebé 1.200 euros. 200 euros de pujada en tots aquests anys. Vostès, quan van governar, quina política tenien en matèria de salari mínim? Apujar-lo a l'IPC. Res més. Mai van tindre l'ambició de pujar-lo una mica més que l'IPC.

Li donaré un altre exemple de la política de salaris que ha vingut defensant el Govern. Per primera vegada, el Govern anterior al 2018, senyor ministre d'Afers Socials, va trencar un tabú, que és que per llei vam establir l'obligació de pujar com a mínim l'IPC tots els salaris inferiors a 24.000 euros. Per tant, els salaris que gairebé arribaven al salari mitjà. Què van fer vostès quan van governar respecte d'això? No van exigir en cap moment a cap empresari, ni tan sols els salaris més baixos, a diferència del salari mínim, que els pugés per damunt de l'IPC. Per tant, jo crec que ha quedat clar quina és la política de salaris que ha vingut defensant el Govern i quina és la política de salaris que vostès van defensar quan van governar.

Per tant, a la seva pregunta, una resposta molt concreta: seguirem defensant la mateixa política de salaris i, per tant, seguirem defensant la millora del poder adquisitiu dels salaris més baixos a través d'un increment dels salaris mínims per damunt de l'IPC, no només l'IPC, per damunt de l'IPC, i també recuperant la mesura que hem anat implementant any rere any des de l'any 2018, en el sentit que els salaris més baixos, per tant, els salaris inferiors a 24.000 euros —per no dir potser fins i tot més enllà de 24.000 euros— s'hagin d'incrementar obligatòriament d'acord amb l'IPC.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot.

Iniciem les repreguntes. Senyora Salazar, primera repregunta?

La Sra. Judith Salazar:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Bé, abans de fer la pregunta en permetrà, senyora síndica, que contesti a les al·lusions directes que ens fa el senyor Cap de Govern i, per parts...

La Sra. síndica general:

De manera breu, senyora Salazar, si us plau.

La Sra. Judith Salazar:

No vam donar suport perquè considerem que la representació és desigual. És a dir, que hem de dotar a totes les parts que estan a dintre del Consell Econòmic i Social de la mateixa possibilitat i capacitat, i nosaltres entenem que els sindicats, en aquest cas, estan en franc desavantatge. També li he de dir que vostès es penegen la medalla que va ser a partir de la seva proposta, quan també sabem que Europa ens estava pressionant pel que fa al diàleg social. I doncs, clar, és molt fàcil. Bé, evidentment algú ho ha de fer i vostès estan governant, només faltaria, senyor cap de Govern! Però no es pot, no s'atribueixin tot el mèrit perquè des d'Europa ens preguntaven: «Què fan vostès a Andorra amb el diàleg social que no tenen?» I el que van fer des de Govern és demanar una exempció perquè no teníem res fet.

La Sra. síndica general:

Hauria de formular la pregunta, senyora Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Sí. Al que em referia és, quan vostè diu: «La política de salaris de Govern». La política de salaris de Govern és aquella política que vostès han defensat sistemàticament que no es podia tensionar el mercat apujant el salari al mínim que requereix la Carta Social, perquè això suposaria un desastre que poc o molt, ens havia de portar a la ruïna productiva en aquest país. Finalment, tenim el comparatiu d'Espanya, que, insisteixo, és el que ens nodreix en primer terme de mà d'obra i han tingut polítiques de salari molt més acusades que les seves, i tampoc no ha portat a la tensió i a la destrucció del mercat productiu.

I ja finalment, pel que fa a la política de salaris del PS, si resulta que portem dos anys en el que la COVID justifica tot, acabin de dir que nosaltres no vam pujar els salaris en un context com la crisi econòmica del 2008 [se senten murmuris]. Del 2008. I sense [inaudible 00:54:11]. Que, per cert, encara hi ha gent aquí que, sistemàticament, ens el votaven en contra o no ens donava...

La Sra. síndica general:

Senyora Salazar, formuli la pregunta, si us plau.

La Sra. Judith Salazar:

Sí, gràcies, senyora síndica.

El que voldria saber és, vostès, entenen, des de Govern, que tenen algun tipus de responsabilitat amb el fet que no s'ha pogut, no hàgim sigut més valents amb la puja dels salaris mínims i, coordinat amb el fet —hi torno—, essencialment, de no haver fet mesures més valentes pel que fa a l'habitatge, de manera que el cost de la vida més enllà de la covid

i més enllà del conflicte a Ucraïna-Rússia, aquest cost de la vida ja era previ? Essencialment, pel cost de l'habitatge. És a dir, la conjunció d'aquestes dues coses, de la manca de polítiques més decidides d'habitatge i la manca de puges, com a mínim, fins a arribar l'estàndard que ens demanava la Carta Social Europea, vostès consideren que tenen alguna responsabilitat al respecte?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Salazar.

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Evidentment, jo no defujo les més responsabilitats. Qui pren les decisions polítiques és el Govern i el grup parlamentari o els grups parlamentaris que li donen suport. Ara bé, el que vostè considera com una responsabilitat negativa, jo, més aviat la concebo com una responsabilitat positiva. Això no vol dir que ho fem tot bé. Això no vol dir que no ens equivoquem a vegades. Nosaltres tenim capacitat d'autocrítica i, per tant, a vegades no ho fem tot bé, però en aquest cas, crec que hem estat valents. I crec que hem trencat llances i crec que hem trencat tabús en matèria d'increment de salaris que vostès no van ser capaços de fer. És així. Els agradarà o no.

I no s'escudi ni en el fet que no els aprovaven els pressupostos, perquè, primer calia haver-ho incorporat als pressupostos i no ho van fer, ni en el fet que hi havia una crisi econòmica i financera, perquè precisament, perquè hi havia una crisi econòmica i financera, hi havia moltes persones que ho estaven passant malament i haguessin agraït que en aquell moment vostès els apugessin el salari mínim o trenquessin aquest tabú com a Govern socialdemòcrata que deien que eren, que s'apugessin els salaris més baixos, com a mínim l'IPC. Qui ha pres aquesta decisió per primera vegada i qui l'ha mantingut any rere any hem estat nosaltres. Per tant, també ens pot dir o hauria de reconèixer o atribuir-nos el mèrit d'aquesta decisió.

Que per vostès aquests increments no són suficients? Creuen que haurien de ser superiors, malgrat que es contradiuen amb el que van fer quan van governar? A mi em sembla molt bé. Parlem-ne, parlem-ne. Però reconeguim el que ha fet aquest Govern en els últims anys. Estem ja al 54 % del salari mitjà. Per tant, estem molt a prop, a sis punts percentuals, del que recomana el Comitè Europeu de Drets Socials, que interpreta el contingut de la Carta Social Europea.

Li vull recordar una cosa també, i n'hem parlat moltes vegades, aquest 60 % és una forquilla màxima. El que diu el Comitè Europeu de Drets Socials és que el salari mínim s'ha de situar entre el 50 i el 60 % del salari mitjà i que si està entre el 50 i el 60 % està en situació de compliment si pots acreditar que ho compenses suficientment a través de tot un paquet d'ajuts socials que, evidentment, nosaltres al nostre país, tenim i tenim molt més que els països del nostre entorn. Vagi a veure quin és l'import màxim de les pensions no

contributives a Espanya, ja que vostè sempre esmenta el cas d'Espanya, i quin és el d'Andorra. Li puc garantir que el d'Andorra és molt més elevat.

Però ni això serveix d'excusa, perquè malgrat això, i malgrat que podem defensar amb el cap ben alt que estem en situació de compliment, perquè ja estem aquest 54 % i, per tant, en aquesta forquilla que va del 50 al 60 %, nosaltres aspirem, i ho hem dit, a arribar al 60 %. I farem passes d'aquí a finals de la legislatura per intentar arribar a aquest 60 %. No sabem si hi podrem arribar. I si no hi podem arribar, també explicarem per què no hi hem arribat. Perquè hem tingut una crisi econòmica, social que ha tensionat enormement les empreses durant dos anys i que, evidentment, també ha trastocat aquests objectius que nosaltres teníem. Però nosaltres no renunciem a aquest 60 %, i per això, cada any, cada any, però de forma raonable, de forma concertada, cada any anem apujant el salari mínim...

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

...per sobre de l'IPC.

Ara bé, vostè també ha de comprendre que un Govern, vostès estan en una posició de facilitat, però un Govern ha de governar per a tothom: per als treballadors, els que cobrin el salari ni els que no cobren el salari mínim, i també per als empresaris i, particularment, per als petits empresaris. Per tant, si nosaltres fem un increment desmesurat del salari mínim, el que no volem és posar en tensió segons quins petits empresaris i que això comporti, a la llarga, una pèrdua i destrucció de llocs de treball. Per tant, hem de treballar-ho de manera pausada, de manera tranquil·la i, sobretot, de manera concertada gràcies a aquest Consell Econòmic i Social, que, mal li pesi, vam crear nosaltres.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot.

A veure si tornem al minut per cadascú.

Senyor Enseñat, la senyora Salazar està en el temps de repregunta.

El Sr. Carles Enseñat:

Sí, li demanaré la pregunta després, per al·lusions, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

D'acord.

El Sr. Carles Enseñat:

En tot cas, després de la senyora consellera.

La Sra. síndica general:

Té més repreguntes, senyora Salazar? Sí?

Després havia aixecat també la mà, senyor López. Vostè volia repreguntar també? D'acord. Senyora Salazar, acabem amb les seves. Endavant.

La Sra. Judith Salazar:

Sí. Doncs entenc que ens diu, senyor cap de Govern, que estan contents, satisfets, de la política de salaris que ha defensat Demòcrates per Andorra fins ara, malgrat que també és bo que recordi que vam arribar a un compromís que no es va satisfer mai. És a dir, quan hi havia la senyora Rosa Ferrer de ministra encarregada de l'àrea de Treball davant del Comitè de Drets Socials del Consell d'Europa, es va arribar al compromís d'arribar a aquest 60 % en quatre anys. Clar, això no s'ha satisfet mai, però més enllà d'això, i sí que estic d'acord que hi ha una forquilla entre 50 i 60, que també va condicionada al cost de la vida i, per tant, com que estem en un context, insisteixo, essencialment, disparat per l'habitatge en què el cost de la vida sembla que no ajuda que ens situem en la forquilla mínima, tornar a preguntar-li.

Veig que continuen insistint amb la seva posició d'equilibri, malgrat ara aquells que es defensa que no es poden tensionar, que són el sector empresarial, és qui està demanant pròpiament la pujada de salaris. Per tant, vostès entenen que la seva política pel que fa als salaris ha sigut la correcta i la desitjable.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. No em faci dir el que jo no he dit. No em faci dir el que jo no he dit. Jo, evidentment, ja li he dit des de l'inici que estic plenament d'acord amb el que diu el president de la Confederació Empresarial Andorrana en el sentit que s'han d'apujar els salaris i s'ha de millorar el poder adquisitiu dels nostres ciutadans. Que jo sàpiga, el President de la CEA no ha dit que hàgim d'apujar el salari mínim al 60 % del salari mitjà demà. No ho ha dit, això. Per tant, si us plau, contextualitzem les seves paraules. Per tant, jo crec que anem en la mateixa línia i crec que anem en la mateixa línia que vostès, també.

Potser vostès serien més ambiciosos. Potser vostès tenen, des del meu punt de vista, una visió més esbiaixada o més parcial del que és la nostra societat i només parlen amb un

sector de la societat o només volen atendre a un sector de la societat sense tenir en compte l'altre sector de la societat. Nosaltres, des del meu punt de vista —no es posi nerviós, senyor López—, des del meu punt de vista, des del meu punt de vista, crec que tenim una visió més àmplia i que intentem atendre a tots els sectors de la societat sense renunciar a l'objectiu d'assolir, com més aviat millor, sempre que això no comporti pèrdua i destrucció de llocs de treball, que el salari mínim assoleixi el 60 % del salari mitjà.

Però aquest no és tot el debat que tenim damunt la taula. Tant de bo aquest fos l'únic debat. El debat que tenim sobre els salaris i sobre el poder adquisitiu... Sobre el poder adquisitiu va molt més enllà dels salaris i avui ens hem centrat en els salaris. Podríem parlar de moltes altres coses, però és que, a més a més, només parlant dels salaris no ens podem centrar i focalitzar només en el salari mínim. M'entén? 57 % dels assalariats estem cobrant entre un salari mínim i un salari mitjà.

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

El salari mínim és un salari inferior a 24.000 euros. Aquesta també és la classe mitjana que ha vist aquí i arreu, aquí i arreu, com any rere any se'ls laminava el seu poder adquisitiu. I el Govern i els grups parlamentaris que li donen suport també volen donar respostes a aquesta franja de la població. Ho fem des del 2018, havent trencat, repeteixo, aquest tabú que mai per llei s'havia obligat els salaris a ser revalorats d'acord amb l'índex de Preus al Consum i, per tant, ho seguirem fent en aquesta línia.

I si hem de ser més ambiciosos i això no comporta, com li deia abans, una pèrdua i destrucció de llocs de treball, evidentment, ho serem. Quan hi hagi aquesta línia vermella que veiem que l'estem traspassant, serem una mica més prudents, com fa qualsevol Govern responsable...

La Sra. síndica general:

Acabi, si us plau, senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

...de qualsevol país del nostre entorn.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Desitjar repreguntar?

Senyor Ensenyat, vostè tenia algun comentari a fer per al·lusions?

El Sr. Carles Enseñat:

Sí, senyora síndica. En aplicació de l'article 61, li demanaria la paraula per al·lusions.

Senyora Salazar, abans feia un comentari que deia que encara hi havia gent aquí que, de forma sistemàtica, va votar en contra dels pressupostos del seu Govern. Jo ho repassava i l'únic que de forma... va votar algun pressupost en contra soc jo. Per tant, suposo que es referia a mi i, per això, li demanava la paraula, senyora síndica.

Jo li recordaré tres coses. Que no va ser de forma sistemàtica, perquè solament en vaig votar un en contra. Que en tot cas, de forma sistemàtica, en contra, els voten vostès, que no ens han votat mai cap pressupost a favor, ni ara ni abans. [se sent riure] Això per començar. Dos, que normalment els pressupostos es voten a favor si s'arriba a una coalició i que vostès van rebutjar un pacte de Govern que nosaltres els vam oferir. I aquí li dic jo, sincerament, que vaig participar en la redacció d'aquest pacte. Vostès van desitjar posar-nos a nosaltres a l'oposició i, per tant, com a oposició, legítimament, vam votar en contra d'aquells pressupostos, que és l'arma política principal d'un Govern per la seva acció. I tres, que no té res a veure amb la pujada del salari mínim, perquè això es fa per decret i per decret no es necessita un pressupost.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Enseñat.

Senyor López, vostè vol la seva repregunta? O el senyor Sánchez, Carles? Senyor Sánchez, endavant.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies, senyora síndica.

Senyor cap del Govern, especificava que aquestes mesures que s'estan preparant, aquest paquet de mesures que s'està preparant, inclouria la pujada del salari mínim. Si és així, jo li pregunto quan apujaran el salari mínim? És a dir, quan tindrem aquest paquet de mesures sobre la taula? Abans que acabi el període de sessions? Quan ho tindrem? Al maig? Jo entenc que és una urgència, donat que, segons els seus càlculs, el 43 % d'assalariats cobra el salari mínim. Aleshores, entenc que és una informació important, que la gent ho té al cap, que la gent que cobra el salari mínim sap què està cobrant i com s'ha d'administrar. En aquest sentit, i per això jo li pregunto, quan tindrem aquesta pujada del salari mínim?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies, senyor Sánchez, per la seva pregunta i, sobretot, per la precisió de la seva pregunta que permetrà per una vegada fer cas al que em mana la senyora síndica, és a dir, que faci un esforç de concisió.

Evidentment, abans que s'acabi aquest període de sessions aquest paquet de mesures estarà aprovat. En tot cas, allò que depengui del Govern estarà aprovat i, si hi ha alguna cosa que depèn del Consell General, evidentment, estarà entrat a tràmit parlamentari. Pel que fa a la seva primera pregunta, jo ara no li puc dir quant pujarà el salari mínim, perquè si ho estigués fent, precisament estaria desmereixent en el rol que li correspon al Consell Econòmic i Social.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot.

Senyor López?

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, en aplicació de l'article 61 al que feia referència al senyor Enseñat, podria intervenir diverses vegades, però intentaré sintetitzar-ho només en una i després faré una repregunta si m'ho permet, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Perdoni, fa resposta a l'al·lusió o fa la pregunta?

El Sr. Pere López:

Faig resposta a les múltiples al·lusions...

La Sra. síndica general:

Perquè si no, tenim un problema de temps, eh?

El Sr. Pere López:

Ja.

En primer lloc, començaré pel final. Començaré pel senyor Enseñat, per recordar-li que no només van votar en contra el pressupost, que és legítim votar en contra el pressupost quan no hi ha un acord de Govern, sinó que ens van votar en contra gairebé tots els crèdits extraordinaris que es presentaven, fins i tot per pagar transport públic, transport escolar, reformes a les escoles i qualsevol cosa que es volia fer. Ens deien que havíem de fer-ho

sense càrrec, endeutament i amb un pressupost que no era el nostre, que no hi havia prou partida pressupostària. És a dir, no només és el tema del pressupost [inaudible 01:07:59] general, sinó, sistemàticament, tots i cada un dels crèdits extraordinaris que es presentaven, fos quina fos la matèria.

Després, crec que tinc alguna cosa a dir sobre el tema del salari mínim, si falta el pressupost o no falta el pressupost, entre altres coses, en aquell moment era el ministre de Finances i era el responsable de fer els números i els comptes. És evident que totes les ajudes socials, totes les prestacions socials i moltes altres coses depenien d'una pujada de salari mínim. Per tant, un augment, un decret del salari mínim...

Sí, senyor Espot.

Les ajudes vinculades... Les ajudes socials anaven vinculades al salari mínim, les prestacions per desocupació que vam crear nosaltres per decret...

Puc acabar?

Per tant, això comportava una sèrie de partides pressupostàries a les quals no podíem fer front i, evidentment, no podíem comptar amb el vot favorable per part...

Senyor Espot, les ajudes socials i les prestacions, la prestació de desocupació que vam crear en aquell moment, que vam intentar fer coses que es podien fer reglamentàriament, vam trobar els diners per fer aquesta partida.

Després, anant al senyor Espot, jo crec que quan un responsable polític no és capaç de donar solució als problemes que hi ha avui en dia al nostre país, solució al greu problema que hi ha amb l'habitatge, greu problema que hi ha amb els salaris, no em sembla molt de rebut...

Em pot escoltar?

No em sembla molt de rebut anar a buscar comparacions que a mi em semblen poc afortunades amb anys anteriors. Si agafem el salari mínim, si agafem el salari mínim de l'any 2009 i el comparem amb el salari mínim que hi havia a Espanya o a Portugal, veurem que era un salari mínim amb un diferencial important. Molt important. El poder adquisitiu de les famílies no era el mateix poder adquisitiu que hi havia ara, perquè no hi havia ni de lluny la problemàtica que hi ha avui en dia amb els preus de l'habitatge, ni d'això. Entre altres coses, els empresaris no demanaven com demanen ara, no són els mateixos empresaris que demanaven un augment de salaris.

La Sra. síndica general:

Senyor López, hauríem d'anar tancant les al·lusions.

El Sr. Pere López:

Ja acabo, ja acabo. Faig l'última reflexió.

Perquè no sé com vostè gosa dir-nos que nosaltres només parlem amb una part de la població. Entre altres coses, aquí hi ha uns quants empresaris en el nostre grup parlamentari, i segurament hi ha gent que hem fet més activitat empresarial que la que hagi pogut fer vostè. Per tant, és una mica agosarat parlar que nosaltres només parlem amb els treballadors i no parlem amb els [inaudible 01:10:06]. Avui en dia, no són... Avui en dia, no són només els sindicats...

La Sra. síndica general:

Està en el temps d'al·lusions.

El Sr. Pere López:

Ja. Avui en dia no només són els sindicats, sinó que és la mateixa CEA els que posa en evidència que el Govern no ha tingut cap capacitat d'anticipació.

Amb relació a la repregunta, senyora síndica, ara vaig. Jo volia demanar, amb relació a l'increment del salari mínim, el seu compromís polític. És a dir, vostès es van comprometre al principi d'aquesta legislatura de manera ferma i clara, que situarien el salari mínim al 60 % abans de finalitzar la legislatura. Per tant, jo crec que la pregunta que feia el senyor Carles Sánchez, la resposta hauria de ser clara i concreta. Al final de legislatura, no ho sé, diuen que vostè està pensant a anticipar aquesta legislatura, però no sé si li falta poc o molt. Però clar, si no ho fem ara, l'augment al 60 %, no sé quan el farem, perquè si no es fa ara, vostès estaran incomplint el seu programa electoral sobre un tema que estava clar, escrit negre sobre blanc, que abans de final de legislatura el salari mínim estaria al 60 % del salari mitjà.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Senyor Espot?

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Bé, ha quedat clar que aquesta pregunta, al final, era una excusa per fer la seva diatriba habitual. Sap què passa, senyor López? Vostè té facilitat de paraula, però coneix molt poc el fons dels dossiers. Les prestacions socials i, particularment, les pensions de solidaritat es van indexar per primera vegada al salari mínim amb la Llei de serveis socials i sociosanitaris. Miri, una altra llei que vostès van votar en contra, el 2014. Per tant, bastants anys després que vostè governés.

Però és igual, tant s'hi val. Al final, ja ho sabem: vostè no assumirà mai res mal fet ni cap error perquè vostè es pensa que és perfecte. Jo no l'he sentit mai, dir alguna paraula com la que jo he dit avui, que a vegades no ho fem tot prou bé i que a vegades ens equivoquem

o no anem prou ràpid. Evidentment, això vol dir que penso que ho faig tot malament? No. O que el meu Govern ho fa tot malament? O que els grups parlamentaris que li donen suport ho fan tot malament? Clar que no. Pensem que fem més coses bé que malament, però també de tant en tant ens equivoquem. I jo quan m'equivoco, ho reconec i ho dic. I crec que això fa honor a un responsable polític. No l'he sentit mai, mai, ni en la seva tasca d'oposició, fins i tot quan va fer algun error bastant fort, no l'he sentit mai fer una real tasca d'autocrítica. I crec que això és un problema que vostè té.

I tampoc li he sentit mai dir que, mentre vostè va ser ministre de Finances i al Govern al qual va pertànyer, no l'he sentit mai dir que fessin alguna cosa mal feta. Mai. Sempre era culpa dels altres. Culpa de les entitats bancàries, que no sé què, culpa dels grups parlamentaris de l'oposició, que no els votaven els pressupostos, culpa de... Mai, mai, mai, vostè, ni el grup o el Govern als quals ha pertanyut fan res mal fet. Crec que hauria de fer una reflexió respecte d'aquesta qüestió.

I miri, a mi em sap greu que vostè li pugui molestar el que dic, en el sentit que, des del meu punt de vista, només atenen a una part de la població. Crec que no li he faltat el respecte per dir això. Crec que em puc expressar lliurement, de la mateixa manera que vostè no es posa guants a l'hora d'expressar-se lliurement. Deixat de banda aquesta reflexió que tenia ganes de fer-li.

Evidentment, el nostre compromís electoral, i ja ho he dit. I vostè, el que ha vingut aquí és a voler reiterar una qüestió que ja havia quedat aclarida amb les preguntes dels seus companys, dit, d'altra banda, bastant més constructives que les seves. Ja ho he dit, el nostre compromís electoral era ferm: arribar a finals de la legislatura al 60 % del salari mitjà. També és veritat que des del moment que va arribar la COVID vam dir que evidentment aquest compromís —i així ho vam fer constar al pla d'acció H23— podia quedar lleugerament modulats pel fet que acabàvem de viure i durant dos anys hem viscut una crisi econòmica, social i, evidentment, sanitària molt greu que ha tensionat enormement el mercat de treball.

Per tant, des d'aquesta perspectiva de potser modular-ho, potser no arribarem a aquest 60 % del salari mitjà. Però escolti, ja estem al 54 %. També podria reconèixer que s'han fet avenços molt significatius en els últims anys. Que no són suficients? Segurament no són suficients. Segurament no ho són. Però a vegades no tot depèn del Govern. Vull dir, convindrà amb mi, tot i que mai li veu cap mèrit a aquest Govern, que alguna cosa ha passat aquests dos últims anys que ens ha trastocat a tots plegats una mica i que també ha trastocat l'acció de Govern i els compromisos electorals.

La Sra. síndica general:

Vagi acabant, senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Alguna repregunta més?

Podem tornar a les preguntes estrictament? Perquè ara ja han fet el debat que volien fer. Ara centrin les preguntes, si us plau. Endavant, senyor López.

El Sr. Pere López:

La repregunta, només molt ràpidament, perquè no puc deixar-li dir, senyor Espot, que jo no he reconegut errors...

La Sra. síndica general:

Perdoni, senyor López, podria aixecar...?

El Sr. Pere López:

Sí, que no puc dir-li dir que no he reconegut errors públicament. He reconegut errors públicament en aquesta mateixa cambra. Al que vostè feia referència, per exemple, de manera sibil·lina. I he reconegut errors quan era el ministre, ha reconegut errors. A vostè no li he sentit dir mai que ha comès un error. Fa aquella fórmula que «hi ha alguna cosa que no l'hem fet prou bé, que hi ha no sé què»... Però dir, per exemple, que no hem tingut capacitat de donar solucions al problema de l'habitatge o el problema ara dels salaris que els empresaris, aquests amb els que vostès parlen i nosaltres no parlem, segons vostè, estan demanant que hi hagi polítiques decidides en aquest sentit. I jo li demano. En què es basa o quines proves té per dir una afirmació com aquesta, per dir que nosaltres només parlem amb una part de la població?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

El Sr. Pere López:

Que només ens preocupem per una part de la població? Per què? En què es basa per fer aquesta afirmació tan important?

La Sra. síndica general:

Senyor, Espot?

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Miri, jo no entraré en aquest debat amb vostè. A vostè sempre li agrada acabar-ho embolicant tot i tensionant els debats. Jo crec que havíem tingut un debat molt interessant i molt productiu amb els seus dos companys de bancada —si em deixa... si em deixa parlar— amb els seus dos companys de bancada. Evidentment, vostè amb aquesta poca

capacitat de delegació que té, ha hagut, evidentment, d'intervenir el darrer per què... Doncs... Bé, és igual.

En tot cas, jo no entraré en aquest debat. Crec que aquesta pregunta està fora de l'objecte de la pregunta inicial. Crec que tinc tot el dret, des del respecte i des de la cortesia —que crec que no he perdut mai— d'expressar les meves opinions i no tinc per què justificar el fons de les meves opinions. A partir d'aquí, si vostè em vol preguntar sobre el que és objecte de la pregunta, que és el salari mínim, que és la millora de la capacitat adquisitiva dels ciutadans, que crec que és el que importa als ciutadans, no si vostè reconeix o si jo reconec o no els meus errors.

A mi no m'interessen aquestes converses, m'entén? El que passa és que quan vostè intervé, quan vostè intervé i quan vostè fa al·lusions personals, com fa constantment, al·lusions personals, sí, dient, per exemple, si jo tinc trajectòria o no tinc trajectòria empresarial. Vostè no sap quina trajectòria tinc jo, ni quins coneixements tinc jo. I a més a més, crec que no són de la seva incumbència. Però en tot cas, a mi no m'interessa entrar en aquests debats amb vostè.

A mi m'interessen els debats edificants i els debats sobre els fons, i els debats que facin referència a les mesures que puguin afavorir els ciutadans i les ciutadanes del nostre país. Per tant, si vostè em vol preguntar sobre el salari mínim o sobre què farem per millorar la capacitat adquisitiva dels ciutadans, jo li respondré amb molt de gust. Si vostè vol portar el debat cap a la confrontació, cap a les al·lusions personals i cap a aquesta atenció que a vostè li agrada tant i que, en certa forma, doncs suposo que la utilitza per amagar certes vulnerabilitats, a mi no m'hi trobarà.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot.

Entenc que vol respondre per al·lusions perquè no té més repreguntes.

Tancarem aquí ja perquè el marge del debat ha sortit amb escreix.

El Sr. Pere López:

Sí. Però és que és molt curiós que el senyor Espot faci aquest paper que vol fer de tancament. Qui ha començat contestant, parlant del salari mínim al 2009, qui ja ha començat dient que jo no conec errors, etcètera, és vostè. El que no pot fer ara és aquest paper de bon jan i tancar això. És vostè, que ha obert tots aquests debats. La pregunta, li preguntava per la situació l'any 2022 amb els salaris. Vostè ha començat a remenar el passat, a dir que el 2009..., que jo no reconec errors... És vostè qui comença. I després, quan se li contesta, què pretén? Dir tot això i que no diguem res? Quan se li contesta diu: «No és que a mi aquests debats no m'agraden». Però si l'ha començat vostè. Tots aquests debats els ha començat vostè. Jo no volia intervenir, però no puc deixar dir certes coses. No les puc deixar passar. Coses que no són certes i que no venen al tema o l'objecte de la pregunta. És vostè qui ho ha començat.

La Sra. síndica general:

Senyor Sánchez, vostè desitja preguntar, entenc. Segona repregunta?

El Sr. Xavier Espot:

Jo voldria contestar, senyora síndica, també.

La Sra. síndica general:

Sí, però voldria que ho acabessin, perquè no acabarem mai.

El Sr. Xavier Espot:

Comença l'oposició i acaba el Govern. Així és com funciona.

La Sra. síndica general:

Comença l'un, acaba l'altre i continua l'altre i continua l'altre. Última resposta, eh?

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Miri, és igual, senyor, López. Deixem-ho estar. Jo em crec legítimat i crec que puc parlar del fons de les polítiques que vostès van portar a terme quan van governar. Si a vostè això el molesta, doncs ho sento molt. De la mateixa manera que vostè critica les polítiques d'aquest Govern, jo tinc dret de dir el que penso de les polítiques que vostès van portar a terme. L'únic que s'ha dit és que vostès no van apujar el salari mínim i no van apujar els salaris inferiors a 24.000 euros. No crec que això, més enllà de l'IPC, no crec que això sigui cap ofensa ni cap motiu que justifiqui la seva reacció airada. I ja està.

I quan dic que vostè no era capaç d'assumir cap autocrítica ha sigut precisament arran de la seva intervenció on a mi m'ha semblat que no tenia capacitat de fer autocrítica sobre el que havien estat aquests dos anys de Govern socialdemòcrata. A mi em sap molt greu. Vostè constantment utilitza aquesta frase: «No li puc passar, no li puc deixar dir». Escolti, aquí tothom es pot expressar lliurement. Vostè s'expressa lliurement i jo m'expresso lliurement. Jo no li falto al respecte. Jo sempre he estat cortès i educat amb vostè. No he entrat mai en al·lusions personals ni sobre la seva trajectòria professional, ni sobre qüestions de dinàmica o de característiques personals que el concerneixen. I, per tant, des d'aquest punt de vista, com que estic parlant de les polítiques que vostès van portar a terme mentre estaven governant, m'hi crec legítimat i ho continuaré fent, mal li pesi.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, crec que ha quedat clar per tots dos.

Continuem amb el debat.

Senyor Sánchez, la seva segona repregunta.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, és una repregunta sorgida entorn el debat dels percentatges del salari mínim, aquest 60 % fixat o aquesta forquilla entre el 50 i el 60 %. Si no he entès malament, en la seva resposta a la meua primera repregunta, deia que la quantitat no està fixada, no està determinada encara i que, en bona part, dependrà de la negociació que es dugui a terme dins el si del Consell Econòmic i Social. Si fruit de la negociació del Consell Econòmic i Social, aquest determina que la pujada, efectivament, ha de situar el salari mínim en el 60 % del salari mitjà, serà aquesta la pujada que efectuari el Govern?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Sánchez, per la precisió de la pregunta.

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, i sobretot per haver reconduït el debat allà on s'havia iniciat.

Si, en el si del Consell Econòmic i Social, els representants dels sindicats i de les patronals convenen i estan d'acord en apujar el salari mínim fins al 60 % del salari mitjà, jo crec que el Govern, sense voler-me anticipar excessivament, no tindrà cap inconvenient que el salari mínim assoleixi el 60 % del salari mitjà perquè tindrem també la veu dels empresaris en el sentit que ens certificaran que això és assumible per part del teixit empresarial. I per això està el Consell Econòmic i Social, precisament, per escoltar la veu dels sindicats i de les patronals, posar-les d'acord en el si del mateix fòrum i poder escoltar els seus neguits i les seves preocupacions, per això. Crec que és la virtut del Consell Econòmic i Social i, evidentment, si els sindicats i les patronals arriben a un acord, crec que el Govern no pot fer altra cosa que acatar-lo.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot.

Pregunta número 3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel Molt Il·lustre Senyor Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 5 d'abril del 2022, relativa als comptes de Forces Elèctriques d'Andorra, FEDA.

Fou registrada amb el número 278 i s'ha publicat en el butlletí número 46/2022 del 7 d'abril.

Exposa la pregunta el senyor Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

Vistos els comptes anuals de FEDA a 31 de desembre del 2021 i els d'anys anteriors, vistes les xifres de dividends distribuïts i de les inversions realitzades per part de FEDA en les seves filials i els resultats obtinguts per aquestes, vist que el nombre de directors s'ha triplicat a FEDA en els darrers no quatre anys, sinó que parlava perquè aquí hi ha un error amb relació, sinó que parlava des del 2011 al 2021 es demana, es demana tres preguntes.

Primera pregunta. Quin volum de dividends ha pagat FEDA al Govern en els darrers deu anys, del 2012 al 2022? Quin és el volum que FEDA ha invertit en les societats FEDA Solucions i FEDA Capçalera d'Infraestructures Energètiques? I en quina mesura ha recuperat aquesta inversió? I la tercera, que no és que hagi modificat, sinó que era l'objecte de la pregunta, quants llocs directius hi havia a FEDA l'abril del 2011 i quants n'hi ha actualment, comptant amb les seves filials?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Respon pel Govern, senyora Sílvia Calvó?

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Doncs agraeixo que hagi fet la correcció oportuna, perquè és veritat que m'havia sobtat aquesta afirmació que feia vostè, d'haver triplicat el nombre de directors en quatre anys. Però, de fet, tampoc s'ha triplicat en deu anys i, de fet, actualment tenim nou directors. És una informació que és pública i que està publicada a l'apartat d'organització del web de FEDA. Dos directors que estan en excedència, que no hem substituït i a aquests nou directors podem sumar els dos gerents de les filials de FEDA Capçalera i FEDA Ecoterm. Per tant, teníem nou directors el 2011 i tenim nou directors el 2021, als quins se sumen els dos gerents de les filials.

Pel que fa als dividends, el volum que ha destinat FEDA al Govern des del 2012 al 2022 és de 30 milions d'euros. Si vostè recorda, sempre es distribueix un 30 % del resultat. És un criteri que no s'ha modificat mai i és un criteri que s'ha aplicat gairebé des de la creació de FEDA i que va aplicar també vostè quan era president i deu recordar molt bé aquest criteri.

I finalment, pel que fa a la tercera pregunta, recordar que les filials són filials joves que es van crear fa poc més de tres anys, que estan invertint molt. En aquests moments, FEDA ha invertit 15,5 milions d'euros per Capçalera i un milió d'euros a FEDA Solucions amb un resultat de l'exercici el 2021 de 155.000 euros per Capçalera i 28.000 euros per FEDA Solucions.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Calvó.

Per la rèplica, senyor López.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

Andorra i sobretot la seva població estan immerses en la crisi més gran de poder adquisitiu de la seva història. Una situació agreujada, a més, per les accions i les inaccions d'aquest Govern. Mai en tota la seva història viure a Andorra havia estat tan car, ni mai tantes famílies, petits empresaris i autònoms havien tingut tantes dificultats amb les seves pròpies economies. Aquest és el balanç d'onze anys de Govern de DA. Onze anys en el que no només s'ha acabat constatant la manca de model de país i de polítiques a llarg termini, sinó que també, alhora, un rebuig sistemàtic a les propostes, als missatges i a les alertes provinents d'altres estaments de l'Estat i també a les que venen d'altres formacions polítiques en temes de fons essencials, estructurals i bàsics, com ara l'habitatge, el finançament de l'Estat, les pensions o els salaris.

L'habitatge mai havia estat tan car ni mai havia representat un percentatge tan elevat en el pressupost de les economies familiars. Amb un Govern que, novament, ha fet ulls clucs a totes les propostes, no només a les propostes del PS, a les propostes del Raonador del Ciutadà, dels sindicats i d'altres, i que ha promogut polítiques per fer de l'habitatge un producte d'inversió i d'especulació pensat per als inversors estrangers i que ha deixat de banda les polítiques d'habitatge pensades per als treballadors del país.

El mateix seria aplicable a la insuficiència de les pensions, problemàtica agreujada de manera severa tant en les pensions de jubilació com les pensions d'invalidesa amb la reforma promoguda per DA l'any 2014, trencant de manera unilateral el pacte unànime assolit en aquesta Cambra l'any 2018. Un debat simètric acaba de tenir lloc ara amb relació a la política de salaris. Un nou exemple de la seva manca d'anticipació i de polítiques curtplacistes. I evidentment, avui és totalment adient recordar els nombrosíssims debats tinguts en aquesta cambra, i sovint tinguts per inútils per part de DA, sobre la manca d'un finançament fort, estable i just del nostre estat. I dels riscos i de la injustícia de l'ús —tot i que seria més correcte dir-ne abús— dels resultats de les parapúbliques FEDA i [inaudible 01:28:25]. Ni més ni menys que 300 milions d'euros en deu anys, tal com la premsa ha recollit en aquests dies.

No negarem que hi ha alhora elements més conjunturals a la situació actual que han comportat l'augment del preu dels carburants i d'energia, un fet que és obvi que no és imputable al Govern, però sí que ho és de la manera com ha reaccionat. Mirem, per exemple, la reacció que hi ha hagut en estats veïns. S'ha baixat l'IVA de la llum, es bonifica directament entre 20 i 25 cèntims per litre de carburant. És a dir, es prenen mesures per injectar diners a les economies i intentar mitigar la inflació. I què ha fet el nostre Govern?

Doncs forçar l'entrada de la taxa de carburants per aquest any, apujar la llum entre un 20 i un 25 % i fins i tot prendre mesures com la de doblar les tarifes d'accés als centres sociosanitaris.

Repetiré algunes de les xifres que vostè ha donat perquè tinguem un ordre de magnituds. FEDA ha distribuït al Govern —no l'he sentit bé— segons les meves xifres, aproximadament uns 40 milions d'euros de dividends en aquests 10 anys. Les empreses filials han invertit 35 milions d'euros d'inversió, han invertit elles, directament, 35 milions d'euros sense que hi hagi hagut cap retorn. Amb sis anys d'inversió aquestes filials continuen tenint pèrdues. Parlem ara dels beneficis obtinguts per FEDA en anys anteriors. L'any 2019 i 2020, per exemple, 26 milions d'euros. I si comptem els cinc darrers anys, 60 milions d'euros. I per unes pèrdues, l'any 2021, de 5 milions d'euros, vostès han decidit una pujada de llum del 25 %.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

La Sra. síndica general:

Per la dúplica, senyora Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Bé, gràcies, senyora síndica.

No tornarem a iniciar el debat sobre el poder adquisitiu. Penso que ja s'ha tractat a la pregunta anterior i no ho faria pas millor que el cap de Govern.

En tot cas, recordar diversos punts que vostè ha esmentat. Concretament, vostè parla dels països veïns i de les mesures que hem pres amb relació a l'energia i concretament amb l'electricitat. Recordar una mica el que vam explicar ahir a la compareixença. Sortosament, un ciutadà d'Andorra paga tres vegades menys que un ciutadà d'Espanya en energia elèctrica. Vull dir, les xifres són clares. Recordar també que durant tres anys nosaltres no hem augmentat les tarifes elèctriques. Penso que això també ho hem de recordar. I que seguim pagant unes tarifes molt menors que la dels nostres països veïns. Per tant, la situació a Andorra en matèria d'energia no és comparable a la situació dels nostres països veïns.

Pel que fa als dividends, no és la primera vegada que vostè esmenta la repartició dels dividends en aquesta cambra. Jo, pel que fa a FEDA, voldria recordar que sempre s'ha distribuït aquest 30 % de dividends. Em recordava el director general que aquest criteri es va aplicar ja des dels anys 90. Ho he dit abans, eh? Vostè mateix el va aplicar els dos anys que va ser president de FEDA i ministre de Finances. Per què? Perquè aquest criteri és un criteri que no ha posat mai en dubte l'operativa de la companyia, que no ha implicat mai que no es poguessin fer les inversions necessàries i que no tenia sentit deixar immobilitzats uns

diners quan Govern en podia fer un ús en el sentit d'un ús que, com bé sabeu, va centrat a l'educació, a la sanitat, a serveis socials, etcètera.

Per tant, aquest missatge que vostè ens envia de forma constant sobre els dividendes no té sentit i vostè mateix no l'ha aplicat. Per tant, FEDA ha pogut anar donant aquest 30 % de dividendes sense posar en risc la seva operativa. I el fet que nosaltres pugem les tarifes —i ho vam explicar ahir— és un fet conjuntural, no estructural, relacionat amb una divisió de dividendes o amb el repartiment de dividendes de FEDA. Venim d'una pandèmia, una pandèmia on FEDA ha invertit 16 milions d'euros en ajudes pels empresaris als ciutadans per la COVID. És a dir, FEDA era una empresa i és una empresa sanejada, forta, que del dia l'endemà ha pogut aportar 16 milions d'euros en aquesta crisi, amb aquesta pandèmia. FEDA també ha pogut parar un cop molt important amb la recuperació postpandèmica i està parant el cop de la crisi energètica deguda a la guerra a Ucraïna, cosa que no han pogut fer els altres països. El director general va recordar ahir que si durant els primers mesos de l'any 2022 —els altres tres anys pagàvem 5 milions d'euros—, ara n'han pagat 15 i aquest cop l'està parant FEDA, perquè justament una de les missions de FEDA és justament ajudar que les tarifes siguin el màxim de competitives i siguin el menys feixugues possible per a les empreses i per als ciutadans.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra.

Iniciem el temps de les repreguntes.

Primera repregunta, senyor López.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, per aclarir algunes de les coses que deia la senyora Calvó, perquè ha dit que els ciutadans a Espanya paguen el preu, el triple de l'energia d'Andorra. Ahir vostès presentaven una estadística, sobre la qual demanàvem més informació i més concreció, perquè pot ser una estadística que no contempli totes les casuístiques, en què es paga el doble. Però no confonguem les coses. Estem amb un model públic, estem amb un model d'un monopoli d'estat. És un dels grans punts forts del nostre estat i en altres països han optat per un model privatitzat que ha comportat les seves conseqüències. Però això no els treu de la seva responsabilitat de la gestió dels diners públics de FEDA. És a dir, com que els altres han fet aquest model, nosaltres podem apujar les tarifes alegrement un 25 % en un moment en què moltes famílies no arriben a final de mes, els petits empresaris estan en dificultats i —parlem ara— hem fet aquest ús dels diners públics, dels diners d'aquests ciutadans, en els darrers anys.

Li vull demanar, en primer lloc, abans de tornar amb el tema dels dividendes, sobre les inversions de les empreses Capçalera d'Infraestructures Energètiques i FEDA Solucions. Dues empreses que a més, costa obtenir els comptes perquè vostès els han donat la

consideració d'empreses privades, tot i que FEDA és el propietari al 100 per cent i no hi ha cap inversor privat, comptes que no estan publicats a la pàgina web de FEDA i que només tenim alguna referència pels informes que fa el Tribunal de Comptes. I m'agradaria, doncs, que ens expliqués per què no hi ha a la pàgina web de FEDA tot el detall dels comptes d'aquestes dues empreses que vostès els hi donen la característica de societats privades, que és com es van crear quan vostè va promoure la llei.

Aquestes dues empreses han invertit, aproximadament, en el cas d'Infraestructures Energètiques dic el que tinc del 2020 del Tribunal de Comptes perquè és impossible obtenir els comptes de l'any 2021, gairebé una trentena de milions. I el resultat acumulat fins a final del 2020 per aquestes empreses és d'uns 48.000 euros. Home, com a rendiment de la inversió, ja en parlàvem ahir, no sembla que sigui un molt bon ús dels diners públics, perquè, clar, per recuperar els gairebé 30 milions d'euros invertits, si en sis anys, cinc, sis anys que està en funcionament, aquesta societat, s'han recuperat 48.000 euros, doncs no sé si amb 3.000 o 4.000 anys potser sí que s'acabarà recuperant aquesta inversió.

I en el cas de FEDA...

La Sra. síndica general:

Formuli la pregunta, senyor López.

El Sr. Pere López:

Sí, acabo de seguida, però he de donar les dades.

En el cas de FEDA Solucions la inversió és d'1 milió d'euros i el resultat acumulat són pèrdues de més de 200.000 euros. Per tant, li demano, en primer lloc, si aquestes dades que jo obtingut de l'informe del Tribunal de Comptes de l'any 2000 són certes. I després, per què FEDA no fa públics i dona la característica d'empreses privades a les dues empreses Ecoterm i FEDA Solucions?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Senyora Calvó?

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Nosaltres ahir vam explicar els imports de les inversions a les filials i vam poder explicar que hi havia una inversió d'una aportació no dinerària, és a dir, amb actius de 14 milions d'euros per FEDA Ecoterm i de 862.000 euros amb aportació dinerària. I pel que fa a FEDA Solucions, un import d'una aportació no dinerària de 423.000 euros i una aportació dinerària de 584.000 euros, per tant, no corresponen massa al que vostè està explicant. En tot cas,

ho vam poder detallar ahir en resposta a una pregunta de la consellera Bonell i després sí que hi ha uns préstecs també a aquestes societats.

Ahir també vam explicar una mica el rol, concretament, de FEDA Ecoterm, però abans voldria aclarir, perquè penso que potser no va quedar prou clar ahir, que el model de negoci d'aquestes filials genera suficient tresoreria per cobrir totes les necessitats operatives, per retornar els préstecs i per fer front a les inversions inicials. Es preveu també distribució de dividends a FEDA a partir del 2033 i un resultat positiu en tot el període.

També, insistir que, senyor López, vostè és economista, vostè sap que uns negocis com aquests, que requereixen i són molt intensius en inversió en els primers anys de la seva vida, no es pot pretendre que de cop i volta retornin la inversió. És a dir, ho he recordat abans, són societats molt joves, fa tres anys que existeixen, estem ara en una fase d'inversió molt intensiva, quan encara no tenim connectats la major part dels clients i, per tant, hi ha fases en la vida d'aquesta societat. Ara hi invertim, quan les inversions s'acabin en els propers anys comencem a connectar clients i, per tant, el compte de resultats anirà en augment. En tot cas, és un negoci que té un retorn directe per FEDA.

Però el que vam explicar ahir és que no és l'única finalitat concretament de FEDA Ecoterm i de la construcció de xarxes de calor, sinó que aquestes aporten un benefici indirecte a tota la ciutadania perquè el que fan és intentar reduir el consum elèctric. Vam explicar ahir que s'està transformant molta calefacció a calefacció elèctrica, que nosaltres hem d'intentar reduir al màxim el consum elèctric perquè tenim una part de risc de mercat i, per tant, no ens interessa que hi hagi més consum. FEDA no és una empresa pública, no compra, agafa un marge i ven i, per tant, li interessa comprar com més millor i vendre com més millor. Per tant, aquestes societats, el que fan amb aquesta... amb la construcció de la xarxa de calor és estirar cap a baix el preu mitjà de l'electricitat. Per tant, és un benefici no només per FEDA, sinó pel conjunt de tota la ciutadania.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Calvó.

Segona repregunta, senyor López.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

La informació que li he donat, senyora Calvó, està a les pàgines, per si algú té l'interès de mirar-ho, a les pàgines 54 i 61 de l'informe de fiscalització del Tribunal de Comptes, fet pel Tribunal de Comptes sobre FEDA, i parla de les inversions que han fet les societats. Una cosa és que FEDA ha constituït el que vostè diu, FEDA ha donat 15 milions a una societat i 1 milió a l'altra societat per constituir-se, però aquestes societats han invertit aquest volum de diners i a mi em sembla que no es pot parlar... Ho tinc aquí davant, i en tot cas, he dit les pàgines, és a dir, tothom ho pot mirar, quin és el resultat acumulat i quines són les

inversions efectuades i, per tant, és públic i està publicat a la pàgina del Tribunal de Comptes.

Però, en tot cas, són un volum de diners molt, molt importants, una trentena de milions d'euros invertits. Vostè parla que són projectes, que no es pot demanar una rendibilitat del dia l'endemà. Però és que clar, en cinc anys aquests projectes tenen, encara, pèrdues. I són projectes que s'estan finançant amb diners públics sobre els quals ja fa dies que manifestem dubtes sobre la seva rendibilitat econòmica i sobre el seu plantejament. Perquè clar, aquests diners estan aquí i no estan, per exemple, a altres llocs.

Després, molt ràpidament, ja que ha tornat a fer referència que l'any que nosaltres també transferíem el 30 % dels dividends de FEDA a Govern, li vull recordar dues coses. En primer lloc, que els resultats que feia FEDA en aquells anys eren resultats molts inferiors als que s'han obtingut, que les polítiques tarifàries, els beneficis eren molt més baixos, perquè a vegades crec que perdem la concepció del paper públic que ha de tenir FEDA, i que la primera mesura que vam prendre —o una de les primeres— aquell Govern que feia tantes coses malament, va ser baixar, que llavors hi havia el cànon de la llum i de l'electricitat, que estava un 10 per cent, el primer que vam fer és baixar-lo del 10 al 5 per cent, la qual cosa suposava una reducció del 5 per cent de les factures de llum i de telèfon pels ciutadans i pels empresaris en aquell...

La Sra. síndica general:

Ha de formular la pregunta, senyor López.

El Sr. Pere López:

Hi vaig de seguida.

Com deia abans, 60 milions de beneficis de FEDA en cinc anys; 40 milions distribuïts al Govern —35, 40 milions distribuïts al Govern; 35 milions invertits en aquestes filials amb aquesta dubtosa rendibilitat, o molt dubtosa rendibilitat. Tots aquests diners, molts d'aquests diners, mal gestionats o mal invertits o amb poca rendibilitat, molts d'aquests dividends traspasats cap al Govern, perquè no només és al 30 %, sinó que també hi ha hagut, de les parapúbliques, traspasos extraordinaris, i a les primeres de canvi, a la primera dificultat, una societat que ha d'estar al costat dels empresaris i dels ciutadans, vostès el que fan és augmentar les tarifes. Jo li demano com s'explica això. És a dir, si tots aquests anys que hi ha hagut beneficis no es reduïen les tarifes. I tots aquests anys que hi ha hagut tants beneficis, nosaltres li hem demanat repetidament. Vam fer un acord amb els grups de la majoria —que no s'ha complert— per reduir les tarifes i per bonificar determinades tarifes quan hi havia tants beneficis i el primer moment que arriben les pèrdues i llavors sí que els ciutadans han de pagar la factura.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Senyora Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Per començar, voldria corregir dues afirmacions que ha fet, senyor López. Les societats no tenen una vida de cinc anys. Són societats que es van crear l'any 2018, a finals del 2018, per tant, en tenen tres i sí que tenen un compte de resultats positius. És que li he explicat, no m'ha escoltat quan jo contestava la pregunta, que en un compte de resultats amb un resultat positiu de 150.000 euros. I ahir també ho vam explicar. Per tant, també intentem basar-nos en la informació real que estem aportant.

En tot cas, ja li he dit que la missió de FEDA efectivament és una missió pública. Bé, vostè aquí està parlant de rendibilitat directa, que sembla més aviat que parli d'una emissió privada, però és una missió pública. I la missió de FEDA, justament, és, i sempre ho hem dit, en mirar d'ajustar al màxim les tarifes. I és el que hem fet, senyor López, perquè durant aquests anys no s'han augmentat en absolut les tarifes i FEDA ha parat ja tres cops: el cop de la pandèmia, perquè són 6 milions d'euros en tarifes bonificades per les empreses i els ciutadans durant aquesta pandèmia, ha parat el cop de la recuperació postpandèmica i de l'augment que es va iniciar d'energia a nivell de final d'any, i ha parat el primer cop aquest hivern provocat per la crisi energètica deguda a Ucraïna.

Per tant, el problema que tenim és que hem d'assegurar la pervivència de l'empresa, entenent que és la garant del subministrament energètic i que totes aquestes inversions que està fent FEDA, les cobertures que està adquirint, que ho vam explicar ahir, és el que ens farà més resilients i que ens permetrà parar alguna altra vegada els cops futurs que puguin venir. Perquè els mercats energètics estan alterats avui i poden estar alterats en el futur. Per tant, tot el treball de FEDA està encarat a mantenir el màxim de competitives les tarifes i també a mantenir-les competitives en el futur. I això és el que estem fent i això és una realitat, senyor López.

Vostè m'ha parlat que demanaria informació sobre les dades que vam avançar ahir. Allò són uns perfils d'Eurostat, són dades estadístiques. Un mateix perfil comparo quant pagaria aquí aquest perfil i quant pagaria a Espanya i quant pagaria a França. Aquí pagaria tres vegades menys que a Espanya i dues vegades menys que a França.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Calvó.

Desitja fer una altra repregunta senyor López? Tercera? Un minut, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies.

Insisteixo que les dades que vostè va donar ahir a Andorra és la meitat del d'Espanya. Està a la pàgina... Aquí no hi ha numeració... De la pàgina de l'informe que ens va donar ahir, i no són tres. I insisteixo, tinc alguns dubtes i conec una mica el tema de l'energia, vostès han parlat d'un perfil concret de consums per kilowatts. Li demanaré tot el detall, tot el detall de com es calculen aquestes dades i els diferents preus. Però hi insisteixo, tenim un model públic pel qual s'ha optat. Evidentment, si comparem el preu de l'habitatge, tampoc és el mateix a Espanya que el que hi ha avui en dia a Andorra i, per tant, jo no crec que això permeti al Govern alegrement prendre decisions com les que s'han pres quan hi ha hagut molts anys de beneficis, hi ha hagut molts anys de resultats, hi ha hagut molts anys d'emportar-se els dividends.

Després, ràpidament, sobre el tema de les dades de les societats en qüestió. Si vostès les publiquessin, no tindríem aquest ball de xifres o ball de números. Jo crec que vostè està parlant de l'any 2021, que jo no el tinc perquè no es pot trobar enlloc, i jo parlo de l'any 2020, que és el que està publicat al Tribunal de Comptes, que és el que he pogut trobar. Li he demanat abans i no m'ha contestat per què no publiquen els informes i els tancaments de comptes d'aquestes dues societats? I per què se'ls dona aquesta consideració de SAU, quan SAU és una SA, però si l'únic soci és FEDA, per tant, és 100 per cent públic, i per què no fan tots els tràmits com s'haurien de fer en aquest sentit?

I ara vaig a la pregunta, si em permet, senyora síndica. L'IPC del final de març és a Andorra del 4,9%, una inflació molt alta, cal recordar que la inflació erosiona encara més el poder adquisitiu de les famílies i erosiona els estalvis. La pujada que vostès han decretat entra en vigor el primer d'abril. Jo li volia demanar si han estimat quin impacte pot tenir sobre la inflació la pujada que han fet, tenint en compte que no només puja la factura domèstica a casa. És a dir, que si a l'empresari li puja la llum, això també comporta un increment dels preus d'aquest empresari i, fins i tot, pot acabar pujant el cafè, o el pa, o a saber quin producte essencial. Per tant, li demano si han fet, abans de fer aquesta pujada tan significativa, quina estimació pot tenir això sobre l'índex de preus al consum?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Senyora ministra, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Només dir-li que pot consultar els comptes a la web de FEDA. Els comptes consolidats del 2020 i el de les societats hi són i properament penjarem els del 2021, que vam aprovar fa tres setmanes. Per tant, m'excuso si hem trigat aquestes setmanes a publicar-los, però són comptes que són públics i que estan a disposició a la web de FEDA amb tota la informació de la companyia.

Potser el ministre de Finances, segurament, contestaria millor que jo sobre l'estimació de l'IPC, però sí que cal recordar que la part de despesa energètica elèctrica a la cistella de les famílies no supera el 2 % de la despesa familiar. És una dada que crec que és interessant i que ve deguda, justament, a aquest preu econòmic que paguem nosaltres a nivell de les tarifes elèctriques.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Calvó.

Senyora Bonell, desitja preguntar? Endavant.

La Sra. Mònica Bonell:

Gràcies, senyora síndica.

Ja que el senyor Pere López està parlant de la pujada significativa, jo crec que no sé si, senyora Calvó, ens pot recordar, perquè crec que seria bo recordar quin és el preu màxim que ahir es va dir que pagaria... O l'increment, perdó. Quin és l'increment màxim que pagarem els ciutadans a Andorra amb aquest increment de l'electricitat? I quin és l'increment que estan pagant a Espanya? No sé si ho pot recordar. Si no, jo tinc les dades, però ahir el senyor Moles ens ho va dir en la compareixença.

La Sra. Sílvia Calvó:

Si és veritat, doncs que vam fer-ho...

La Sra. síndica general:

Un moment, un moment.

La Sra. Sílvia Calvó:

Perdó.

La Sra. síndica general:

Vostè ha acabat?

La Sra. Mònica Bonell:

Sí. Perdó, senyora síndica, gràcies.

La Sra. síndica general:

Endavant, senyora Calvó, té la paraula.

La Sra. Sílvia Calvó:

Perdó, senyora síndica, eh?

Doncs, efectivament, vam fer una estimació quan vam presentar i vam explicar la pujada de tarifes. Per una família que no fa ús de la calefacció elèctrica seria entre 5 i 8 euros aproximadament. I de fet, recordo novament al senyor López aquesta estimació que vam fer de la factura, aquestes dades Eurostat, que vostè vol demanar detalls, que bé, 339 euros per Andorra i 923 per Espanya és multiplicat per tres. No? Bé, són unes dades que vam presentar ahir i, en tot cas, l'estimació seria per una família entre 5 i 7 euros, depèn del consum de la família, evidentment.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra. Senyor López, que desitja... Té una pregunta encara, eh? Vol fer la pregunta?

El Sr. Pere López:

Vull fer la pregunta. Volia parlar per al·lusions, però veig que els companys no tenen ganes de...

La Sra. síndica general:

No, ara ja no era una al·lusió. Poden comparar dades després. Però si vol, té la quarta repregunta.

El Sr. Pere López:

No. Li demanaré totes les dades, perquè clar, el preu, perquè a més comprarem coses que són molt diferents, perquè a Espanya hi ha molts llocs on la calefacció és elèctrica. A Andorra, la calefacció normalment és de gasoil i, per tant, s'han de comparar les coses que són comparables. Però el que vostès ens van donar ahir, sobre el qual jo manifesto els meus dubtes i manifesto el tipus de càlcul, és que el preu del megawatt és 0,28 a Espanya i 0,14 a Andorra. I això, per mi, és el doble. 0,282, 0,135. Per mi és el doble. Tot i que crec que estem comparant coses que no són necessàriament les mateixes. I vostès han triat un perfil de consums molt importants i el que s'està comparant ara és absolutament diferent.

Però jo insisteixo, és a dir, què té a veure això? És a dir, els beneficis de FEDA s'han fet i FEDA ha decidit fer d'aquests beneficis i d'aquestes inversions el que ha volgut fer. I FEDA no ha volgut deixar les tarifes quan hi havia beneficis i a la primera que hi ha hagut pèrdues s'han pujat les tarifes. A més, també li deia ahir, senyora ministra, ho ha fet també la seva companya adjunta en el seient, vostès fan un decret i després venen al Consell General a explicar les coses. Jo crec que això, per respecte a la ciutadania, es fa sempre en sentit invers. Primer un ve a presentar la situació, ve a explicar el que passa i després es puja el decret. Però clar, la senyora Pallarès fa el decret de pujada de les tarifes.

La Sra. síndica general:

Senyor López, formuli la pregunta. No obrim l'altre debat ara. Formuli la pregunta.

El Sr. Pere López:

No, no, no penso obrir el debat. Però clar, a més, amb informacions molt asimètriques, comparant coses que no es poden comparar, és a dir, perquè hi ha coses i hi ha perfils de consum, hi ha molts perfils de consum. A Espanya, com deia abans, la calefacció és, en molts casos elèctrica i s'estan comparant coses que no tenen sentit.

Però li ho torno a demanar: per què després de tants anys de beneficis i de distribuir dividends, vostès sistemàticament s'han negat a tirar endavant baixades de tarifes? Per què s'ha incomplert l'acord del Consell General que es va pactar en aquesta cambra, i que s'ha incomplert de manera manifesta, de crear perfils de tarifes més adequades, no de fer tarifes socials, sinó de fer tarifes i de fer perfils més adequats. I si fa falta, ho tornarem a presentar. Tant a FEDA com a Andorra Telecom, en els dos casos s'ha incomplert el que es va acordar en aquesta cambra parlamentària. Vostès havien de comparèixer, havien d'enviar uns informes als grups parlamentaris. Miro la senyora Martisella perquè va ser amb ella que ho vam parlar. Si vol, rellegim el que hi ha en aquella proposta d'acord, i vostès no han complert res del que hi ha en aquella proposta.

La Sra. síndica general:

Vagi acabant, senyor López.

El Sr. Pere López:

I ara, a la primera de canvi, vostès augmenten les tarifes sense avisar i després ve a donar les explicacions.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Senyora Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies, senyora síndica.

Les explicacions les vam donar, senyor López, i les vam donar a la ciutadania. Perquè nosaltres quan vam apujar les tarifes, van fer una roda de premsa molt detallada i els mateixos dies, crec recordar que el mateix dia, vaig sol·licitar la compareixença. El mateix dia. Després tenen els seus calendaris i és respectable, i va coincidir que la compareixença es va fer ahir, però jo vaig sol·licitar la compareixença quan nosaltres vam aprovar les tarifes i, a més a més, el director general de FEDA i jo mateixa vam comparèixer per explicar el perquè d'aquesta pujada de tarifes. Per tant, al respecte el tenim a la ciutadania i el tenim al Consell General. Primer a la ciutadania, nosaltres ho vam anar a explicar als ciutadans, i després al Consell General, perquè aquells mateixos dies jo vaig sol·licitar la compareixença pública.

Pel que fa a aquest ball de números que ens vol fer veure avui, al final, vostè si vol comparar alguna cosa que és comparable, ha d'agafar un perfil tipus, ha d'agafar un perfil tipus. I és el que hem fet amb aquestes dades d'Eurostat. Agafem un perfil tipus, calculem aquest perfil tipus què pagaria Andorra, què paga França i què paga Espanya. Justament és perquè agafem un perfil tipus que les dades són comparables i aquest perfil tipus ens diu que 300, 600 i 900. Per tant, a Espanya, aquest perfil tipus paga tres vegades més. Després hi ha el tema dels preus, que el tema dels preus, probablement, no és comparable com aquest perfil tipus. Ja li donarem tota la informació, però al final, si no agafo un perfil tipus, no podré comparar les dades entre si. Bé, això crec que és bàsic.

Pel que fa al recordatori que ens fa sobre l'acord del Consell General, nosaltres hem creat la tarifa bonificada. Nosaltres hem creat prop de mil persones es beneficien d'aquesta tarifa bonificada. La tarifa anterior a l'acord del Consell General és veritat que era una tarifa que no funcionava i hi havia una o dues persones que se'n podien beneficiar. Per tant, el treball d'aquesta cambra va anar en sentit positiu de demanar que es treballés una tarifa bonificada que anés encarada a poder beneficiar el màxim de persones. Hem creat la tarifa bonificada i a hores d'ara hi ha prop d'un miler de persones que es beneficien d'aquesta tarifa bonificada.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Calvó.

Senyor Font, havia aixecat la mà. Desitja preguntar? Endavant.

El Sr. Jordi Font:

Miri, senyora ministra, intentaré posar-li una pregunta molt precisa i concisa perquè veig que ho aprecien, quan les posem precises i concises. Vostès sempre estan parlant-nos de tarifes competitives. I em xoca, però em xoca moltíssim, que limitin aquesta competitivitat a l'estat actual. Si fossin, a més, més competitives, quin problema tindria vostè amb què fossin més competitives i que el diferencial fos més gran? Hi ha algun problema amb això? Si som capaços de produir energia elèctrica més barata que els altres països, etcètera, per què no ser més competitius? És que no ho entenc, això, quan després tenim necessitats d'apujar el salari mínim, etcètera. Per què molesta això? I per què ens hem d'emmirallar amb els competidors que tenen unes altres problemàtiques que no tenen les nostres? Jo el que demano és que si volguéssim ser més competitius, ho podríem ser i podríem abaixar les tarifes? Sí o no? Això és el que jo voldria saber.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Font.

Senyora Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Bé, abans de tot voldria recordar que gairebé el 80 % de l'energia el comprem a França i Espanya. Per tant, en un moment donat és normal que ens comparem a França i Espanya perquè, malauradament, no produïm tota l'energia al país. Evidentment, com més competitiu o com més baixes siguin les tarifes, millor. Però per a això s'hi ha de treballar. Perquè, al final, FEDA és el garant d'unes tarifes competitives, però també que es garanteixi el subministrament energètic al nostre país i això requereix una sèrie d'inversions. I, per tant, aquestes tarifes també han d'internalitzar el cost d'aquestes inversions.

Les tarifes volen ser molt competitives, però si no renovem la línia que ens connecta a França i en un moment donat no ens arriba l'electricitat de França, no és que tindrem tarifes no competitives, és que no tindrem llum i, per tant, FEDA, com a entitat pública, també ha de poder invertir per mantenir la xarxa i assegurar —que jo crec que és el primer element essencial— el subministrament de llum amb la màxima qualitat. I després buscar el mínim preu pels ciutadans d'Andorra i les empreses.

Què és el que està fent FEDA? D'una, està modernitzant la xarxa, està invertint constantment per tindre una xarxa que funcioni el millor possible i està invertint i comprant... Com les cobertures que vam explicar ahir, és a dir: assegurant-se contractes a llarg termini, invertint al país en xarxes de calor i en infraestructures de producció de renovable per, justament, anar a la tarifa mínima més competitiva —ja no vull parlar de competitivitat— per assegurar la tarifa més econòmica per als nostres ciutadans.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Calvó.

Segona repregunta, senyor Font.

El Sr. Jordi Font:

Ho he entès perfectament, però penso que no té raó. És a dir, li explico. Quan jo li demano de ser més competitiu amb la tarifa, no li demano d'estalviar en inversions, no li demano d'estalviar en seguretat, no li demano de deixar de ser vigilant i de comprar el millor possible. Tot això li demano amb càrrec al 30 % de beneficis que redistribueixen al Govern. És a dir, això, em sembla molt bé perquè hi havia un acord, però en períodes com els que estem vivint, si volguéssim abaixar la tarifa sense posar en perill totes les qualitats que té FEDA, podríem fer-ho rebaixant el repartiment que fem al Govern. I això és el que a mi em xoca com a ciutadà, no com a polític, com a ciutadà, de dir: «Bé, sí, ho donen a Govern i Govern després no s'ho gasta en qualsevol lloc». No? Vull dir, s'ho gasta en coses per als ciutadans. Però per què no es pot ja donar d'entrada als ciutadans, que el ciutadà no ho hagi de desemborsar, això? Perquè, és clar, quan mirem aquella pissarra, que són 40 milions en vuit anys i afegim allò del telèfon, que també tenim tarifes competitives i que també paguem el telèfon segurament més barat, però imagineu-vos el més barat que el podríem pagar, no?

Bé, això és el que em xoca a mi. És una manera d'enganyar-nos i tal. Jo dic que no podria ser que baixem els preus —que, *a priori*, tothom consumeix electricitat i tothom consumeix telecomunicacions— en comptes de distribuir? I després que Govern ho gastí en el que sigui, que no dic que ho gastí malament, però estalviem abans i diguem-li al ciutadà que a partir d'ara, aquests 300 euros que diu vostè de la tarifa competitiva —que ja són 700 quan la calefacció és elèctrica— es convertissin en una miqueta menys, doncs seria d'agrair. No ho veu factible això?

La Sra. síndica general:

Ha acabat, senyor Font? Sí? Gràcies.

Senyora Calvó?

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, gràcies, senyora síndica.

És que el relat d'associar aquest 30 per cent de distribució de dividends a les tarifes és molt simplista, senyor conseller. Sí, és molt simplista, perquè, al final, nosaltres teníem una tresoreria molt important. Si nosaltres tenim 30 o 40 milions allà immobilitzats en un calaix, per què Govern no en pot fer un ús? Què ha de fer Govern, endeutar-se i pagar interessos als bancs amb aquests 30 o 40 milions? Al final, FEDA és públic i Govern és públic. Tenim uns diners immobilitzats que no en fem res, que no necessita l'empresa perquè, al moment que es feia aquest 30 % de distribució de dividends, l'empresa tenia capacitat d'invertir, tenia capacitat d'operar i era una empresa forta i sanejada. Per tant, aquests diners, agafem i en fem un ús i és un ús públic que se'n fa, senyor... [se sent murmurar]

I de totes maneres això tampoc no ho van fer vostès. I no vull recordar el passat. No vull que entrem amb al·lusions. No vull, sobretot, recordar el passat. Però el senyor Pere López, quan era president de FEDA i ministre de Finances, va repartir aquest 30 % de benefici. I em sembla bé, senyor López, no ho dic per criticar-lo, no ho dic per criticar-lo. És perquè segurament aquest criteri era de sentit comú. Ara, evidentment, en un context complicat com el d'ara i amb una pujada de tarifes importants, és fàcil connectar la distribució de dividends amb la pujada de tarifes. És un relat molt senzill, és un relat d'oposició, però al final les tarifes, a darrere les tarifes també hi ha la capacitat, jo recordo, la capacitat d'inversió de FEDA, la sostenibilitat i el fet que FEDA pugui seguir garantint aquestes tarifes al llarg del temps.

És que vostès avui volen fer un relat simplista, massa simplista, en un context de pujada de tarifes. Jo els puc entendre des de l'oposició, des de la no responsabilitat de l'oposició, perquè des de la responsabilitat del Govern hem fet el que havíem de fer i no ho hem fet de bon grat —ho vaig dir jo ahir— no ho hem fet de bon grat. Però ho hem fet per assegurar la sostenibilitat d'una empresa que garanteix el subministrament elèctric i que sempre treballarà perquè siguin el màxim de competitives les tarifes per als nostres ciutadans i per les nostres empreses.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Calvó.

Senyor Camp, no ens porti al passat, també. Endavant.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies, senyora síndica.

Precisament, els vull parlar del futur. Ahir vam tenir l'oportunitat que els tècnics de FEDA, acompanyats amb la senyora ministra, ens van presentar un informe sobre la qüestió que avui s'està plantejant aquí. El que sí que va quedar clar ahir, entre altres coses, si no anem mal encaminats, és que durant l'any 21 FEDA va tenir unes pèrdues de 5.541.000,052 euros. I després, també va quedar clar que solament el 21 % de la producció elèctrica es produeix a casa nostra i, segons el Govern, el 40 % restant està contractat amb una tarifa fixa a 10 anys i l'altre 40 % estem a condicions de mercat. Aquestes són les xifres que es van donar.

També es va donar una xifra que, durant el primer trimestre d'aquest any, hi ha hagut un increment sobre la factura dels costos de la llum, aproximadament entre 10 a 15 milions d'euros, que s'ha hagut de pagar durant aquest primer trimestre. Per tant, a mi ja no em preocupa si volem agafar el 30 % dels beneficis. El que em preocupa és que, com que la llum està en un mercat tensionat i està en un mercat desestabilitzat per la conjuntura econòmica internacional, és: si es mantenen aquestes tarifes que vostès han anunciat, amb aquests increments que ja portem durant el primer trimestre, quines pèrdues es preveuen d'aquí a final del 2022? Ja no estem parlant aquí de què repartirem del 30 % de beneficis, sinó que quines pèrdues podem arribar a tenir?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Camp.

Senyora Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, és veritat que aquesta pregunta també es va formular ahir i no la vam poder contestar perquè, justament, perquè els mercats estan molt tensionats i perquè les previsions de futur són molt incertes, és molt agosarat fer unes previsions. També vaig voler explicar ahir que aquest sobrecost tan important del cost de l'energia aquest trimestre també es concentrava en un moment donat de màxima demanda, sense encara haver implementat l'increment de tarifes i, per tant, en un moment donat que, segurament, és el més complicat de l'any.

No li puc contestar, senyor Camp. Però, efectivament, tenim la vista posada als comptes de FEDA. I, de fet, l'augment de les tarifes no és perquè FEDA segueixi fent beneficis, sinó és perquè FEDA segueixi assegurant la seva missió principal d'assegurar el subministrament

energètic al país i de seguir podent invertir per assegurar-lo en el futur amb les millors condicions.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Calvó.

Segona repregunta senyor Camp? No? Senyor López, vostè aixecava la mà, entenc que s'ha sentit al·ludit. En el seu cas, sí, digui.

El Sr. Pere López:

Ha dit el meu nom, ministre de Finances, i per això crec que puc dir que m'he sentit al·ludit.

La Sra. síndica general:

Ja li dic que sí, que en el seu cas, endavant, que sigui breu perquè ho repetim constantment.

El Sr. Pere López:

Sí. No, no, per fer una mica de pedagogia, perquè quan es comparen coses que no són comparables, clar. L'any 2009, el nostre país estava a la prehistòria de la fiscalitat i a més no hi havia finançament per l'Estat. No hi havia cap mena d'això. Nosaltres vam treure aquest país de la prehistòria de la fiscalitat, vam entrar les primeres lleis de l'impost de societats perquè l'Estat tingués un finançament modern i adequat. Vostès no ho han volgut tirar endavant, han fet les coses que han fet a nivell fiscal, però no es pot comparar la situació. En aquell moment no hi havia gairebé ingressos per l'Estat. Hi havia l'entrada de la duana de l'IMI, hi havia el cànon de la llum, cànon que recordo que vam baixar, hi havia els dividends de FEDA i STA, i ja no hi havia res més. Nosaltres vam apostar, tot i estar només dos anys, per un estat finançat amb figures homogènies internacionals que tingués una bona... I no haver-se de cobrar dividends de FEDA i STA, perquè no són del 30 %. La de STA és al cent per cent. Tot el resultat. I quan hi ha un problema, quaranta milions de [inaudible 02:05:13]. Això no és seriós, l'any 2021, a l'any 2017, quan s'ha fet tot aquestes mesures. L'any 2009 no hi havia res més. Nosaltres no ens vam quedar braços creuats. Vam treure Andorra de la prehistòria de la fiscalitat i vam intentar crear un finançament modern, just i equitatiu de la fiscalitat. Després vostès han fet el que han fet en temes fiscals.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Senyor Camp, vol fer la segona repregunta ara? S'ha animat? Endavant.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies.

Bé, queda clar que... Ara sí que aniré una mica al passat. En els darrers anys, des que vostès governen s'han recaptat més de 300 milions d'euros a les parapúbliques, més de 500 milions d'euros en impostos, per tant, això fa més de 800 milions d'euros i el deute de l'Estat no para de créixer. L'única manera d'aturar-ho, vostès ja ho estan indicant, és l'increment dels impostos. A part de l'increment dels impostos, que faran que tot això sigui cada vegada més insostenible i entrarem en un cercle viciós, d'on pensen retallar vostès per començar a retallar la despesa? Perquè si fiquem 800 milions d'euros i a sobre ara hi haurem d'afegir el possible deute que tindrem a FEDA a final d'any o, depèn de com vagi tot el tema de la conjuntura socioeconòmica i geopolítica, que tinguem menys turisme a causa de la guerra d'Ucraïna, com ens ho arreglarem? No pararem d'incrementar impostos o quan començarem a...?

La Sra. síndica general:

Senyor Camp, la pregunta era sobre les tarifes de FEDA. Crec que la senyora Calvó no li podrà contestar. No la puc obligar a respondre aquesta pregunta. Si la relaciona amb FEDA, li podrà respondre. Si no, és molt difícil que ella pugui respondre.

El Sr. Joan Carles Camp:

La relacionaré amb FEDA. Si FEDA té pèrdues, d'on pagarem les misses?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Ara sí. Senyora Calvó, si vol respondre.

El Sr. Xavier Espot:

Contestaré jo, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Senyor Camp, és que jo crec que, de veritat. [riu i se sent riure]

La Sra. síndica general:

Senyors consellers, agrairia una mica de silenci ara.

El Sr. Xavier Espot:

He trobat que li preguntaré molt pertinent, perquè és veritat que... No, li ho dic sincerament, i ho parlava amb la ministra fa un moment. Crec que a vegades, de les propostes o de les afirmacions que s'han fet des del Partit Socialdemòcrata, espero que ningú se senti al·ludit, feia la sensació que FEDA continua fent beneficis i que, malgrat això, hem pujat les tarifes

elèctriques un 20 %. I vostè ha resituat el debat, en el sentit que si han pujat aquestes tarifes un 20 % és perquè FEDA està en pèrdues i projectem que estigui —i esperem que no estigui— amb moltes més pèrdues. Però, evidentment, projectem que estarà en pèrdues. I crec que no podem oblidar que estem parlant d'una empresa pública i que si aquesta empresa pública la portem a la fallida, al final l'haurem de rescatar amb els impostos de tots els ciutadans. Per tant, crec que ha estat molt oportú el que vostè ha dit.

Després, jo crec que vostè ja ha fet una diatriba una mica més general que és difícil de contestar, però, evidentment, el Govern ha recaptat molts diners. Evidentment, el Govern ha agafat diners de les parapúbliques, però el Govern també ha gastat i vull creure que, en la majoria dels casos, ha gastat en allò que tocava. Cada cop gastem més en salut, cada cop gastem més en educació, cada cop gastem més en serveis socials, cada cop gastem més en infraestructures. I tot això són despeses que crec que estan plenament justificades.

I després, home, ja li concedeixo —i no és del meu grat— haver incrementat el deute públic del 34 al 43 % del PIB. Però vostè comprendrà que això obeeix a una circumstància molt excepcional, que és precisament la COVID-19. I vostès, i li estic molt agraït a vostè i als seus companys de bancada, ens han donat suport a totes i cadascuna de les lleis que hem aprovat i que han comportat, també, aquest dèficit i aquest increment del deute. Però jo crec que precisament això s'ha fet en unes circumstàncies molt excepcionals i en unes circumstàncies on era absolutament imprescindible, precisament, per evitar la destrucció de molts llocs de treball i el tancament de moltes empreses. I el mateix Fons Monetari Internacional, que és garant i supervisor de l'ortodòxia pressupostària, ha celebrat aquestes mesures...

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

...i ha entès que el fet d'haver-se endeutat, en aquests casos, està plenament justificat. Si no fos així, no s'hagués incrementat excessivament el deute de l'Estat. Al contrari, el teníem molt contingut i nosaltres sempre hem defensat el rigor pressupostari en aquest sentit. Precisament per això, perquè fent els deures i sent garants del rigor pressupostari fas calaix per poder gastar quan és realment necessari, i en aquest cas ha estat realment necessari. Per tant, crec que li responc una mica a la seva pregunta.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia s'aixeca la sessió.

Bona tarda.

(Són les 17.47 h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 21 d'abril del 2022

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Susanna Vela Palomares, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 d'abril del 2022, relativa **a l'aprovació de la llei marc de professions sanitàries** amb declaració d'urgència, (Reg. Núm. 327).
2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez, presidenta suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 d'abril del 2022, en relació **a la publicació de les darreres declaracions del President de la CEA relatives als salaris**, (Reg. Núm. 275).
3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 5 d'abril del 2022, en relació **als comptes de Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA)**, (Reg. Núm. 278).

Diari de Sessions del Consell General

Carrer de la Vall, 9-13 – AD500 Andorra la Vella – Principat d'Andorra – Tel. (376) 877877 – www.consellgeneral.ad

Dipòsit legal: AND.342-2021